

Nota: El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
27 DE MARÇ DE L'ANY 2013 - SESSIÓ NÚM. 4/2013 -**

ALCALDE - PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SRA. ALMUDENA ALMAGRO VARGAS
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^a. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**
SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. CARME LABÒRIA i ROJAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. CARLES ORIACH i FONT
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. JOSEP RULL i ANDREU
SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

REGIDORA EXCUSADA

SRA. MARIA ÀNGELES PEINADO SÁNCHEZ

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a vint-i-set de març de l'any dos mil tretze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són dos quarts de cinc de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació de l'acta de la reunió realitzada el dia 20 de desembre de 2012 (número 18/2012), la qual és aprovada per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

ÀREA D'HISENDA I SERVEIS GENERALS

Epígraf 2) Aprovar la declaració d'especial interès o utilitat municipal de diverses obres i en conseqüència concedir les corresponents bonificacions en l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 1, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 c) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost. .

SEGON.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 2, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 d) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

TERCER.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 3, en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran d'una bonificació del 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

QUART.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província

ÀREA DE PROMOCIÓ ECONÒMICA I INNOVACIÓ

Epígraf 3) Aprovar la creació de l'associació ÀMBIT B-30, els seus estatuts i el nomenament del Tinent d'Alcalde Sr. Amadeu Aguado com a representant de l'Ajuntament de Terrassa com a soci fundador.

Pren la paraula el Sr. Aguado per tal de presentar aquest punt de l'Ordre del dia. Amb la proposta que avui es presenta al Ple es pretén continuar amb la missió de fer de Terrassa una ciutat proactiva en la dinamització econòmica, l'enfortiment del seu teixit industrial i de serveis, i la transformació del seu model productiu cap a una economia més sostenible; per generar més i millor ocupació, així com elaborar i desenvolupar la projecció exterior de la ciutat per donar a conèixer els seus actius. El conjunt de més de vint municipis, més tots els agents socials territorials, configuraran en poques setmanes aquesta associació de l'Àmbit B-30, de la qual Terrassa va acollir la seva darrera sessió de treball.

El Sr. Rodríguez anuncia que el Grup del PPC donarà suport al present dictamen, tot puntualitzant que en qualsevol mesura que suposi impulsar econòmicament, ja sigui en l'àmbit de la indústria o del comerç, caldrà ser curós en relació al cost que pot suposar per a l'Ajuntament de Terrassa. El Grup del PPC, afegeix el Sr. Rodríguez, s'abstindrà en la votació de la designació del Sr. Aguado com a representant en l'associació, com ja és habitual per part d'aquest Grup.

El Sr. Soler anuncia el vot afirmatiu a l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa a aquest nou organisme, de caràcter territorial, que agrupa els dos Vallès, en funció de la recapitalització, i on també hi és present el món universitari. En quant a la designació del Sr. Aguado, el Grup de CiU s'hi abstindrà.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels acords Primer, Segon i Quart, per una banda, i del Tercer, per una altra. Els acords Primer, Segon i Quart són aprovats per unanimitat. L'acord Tercer és aprovat amb els vots següents:

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(3 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

Primer.- Aprovar la creació de l'Associació ÀMBIT B-30, com a membre fundador de la mateixa.

Segon.- Aprovar l'acceptació íntegra dels seus estatuts que es transcriuen a continuació:

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Denominació i naturalesa

Amb la denominació ASSOCIACIÓ ÀMBIT B-30 es constitueix aquesta entitat. L'Associació ÀMBIT B-30 (en endavant, l'Associació) té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat jurídica i es regeix per aquests estatuts, pels acords adoptats pels seus òrgans i per la normativa reguladora del dret de les associacions, i especialment per la Llei 4/2008, de 24 d'abril del Llibre Tercer del Codi Civil de Catalunya, relatiu a les Persones Jurídiques (DOGC núm. 5123, de 2 de maig de 2008) i la Llei Orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'Associació (BOE núm. 73, de 26 de març).

En tot allò no expressament regulat per l'esmentada normativa, s'apliquen les normes del Dret privat.

Article 2. Finalitats i activitats de l'Associació

L'Associació té per objecte definir i desenvolupar una estratègia de col·laboració entre empreses, centres de recerca, universitats, administracions locals, organitzacions empresarials, organitzacions sindicals i governs per incentivar l'economia productiva a la zona industrial i tecnològica que comprèn l'àmbit definit a l'article 3 d'aquests

estatuts i per posicionar aquest territori com una de les regions industrials amb més potencial innovador de Catalunya, d'Espanya i del sud d'Europa.

Per aconseguir la seva finalitat, l'Associació pot dur a terme les activitats següents:

- Fer propostes d'ordre administratiu i territorial que incrementin la funcionalitat de l'àmbit.
- Promoure la recerca d'ajuts adreçats a l'economia productiva.
- Establir acords de col·laboració amb socis que puguin potenciar el projecte.
- Encarregar estudis de prospecció i planificació estratègica.
- Organitzar jornades de treball i jornades informatives.
- Constituir grups de treball sobre els diferents àmbits del projecte.
- Difondre i fer promoció de les activitats de l'Associació.

Aquesta relació d'activitats és merament enunciativa i no limitativa. En tot moment el Consell General pot acordar la realització d'altres activitats que consideri convenients a l'efecte d'assolir les seves finalitats.

En queda exclòs tot ànim de lucre.

Article 3. Àmbit territorial

L'àmbit territorial de l'Associació el forma la suma dels termes municipals que es troben a l'àrea d'influència del tram de l'AP7 i l'AP2 que va, en sentit est-oest, entre els municipis de Martorell i de la Roca del Vallès i en sentit nord-sud entre els municipis de Castellar del Vallès i Sant Cugat del Vallès. Aquest àmbit no és exclòent i és possible la incorporació d'altres municipis que comparteixin els objectius de l'Associació.

Les funcions de l'Associació s'exerceixen majoritàriament a Catalunya. No obstant això, pot actuar a la resta del territori de l'Estat Espanyol, així com a escala internacional.

Article 4. Domicili social

El domicili social de l'Associació és el mateix que el de l'entitat que tingui la secretaria.

L'Associació pot decidir el trasllat del domicili de la seu social quan ho consideri convenient.

Article 5. Durada de l'Associació

La durada de l'Associació és per temps indefinit.

TÍTOL II. MEMBRES DE L'ASSOCIACIÓ

Article 6. Tipus

Els membres de l'Associació poden ser:

- a) Membres fundadors
- b) Membres ordinaris
- c) Socis honorífics

Article 7. Membres fundadors

Són membres fundadors de l'Associació les institucions i organitzacions que han impulsat la constitució de l'entitat, han elaborat i aprovat els presents estatuts i que es relacionen a l'Annex 1.

Article 8. Membres ordinaris

Poden optar a ser membres ordinaris de l'Associació les persones jurídiques relacionades amb el projecte. Les persones jurídiques poden sol·licitar per escrit la seva admissió a l'Associació. La sol·licitud ha d'anar acompanyada per l'aval de dos membres de l'Associació.

L'admissió s'aprova per majoria de dos terços dels membres del Consell General de l'Associació assistents a la reunió, segons estableix l'article 19.2 d'aquests Estatuts.

Article 9. Membres honorífics

En són membres honorífics les persones físiques o jurídiques que, per la seva rellevància o aportació, són mereixedores d'aquesta qualificació, segons acord pres de forma unànime pel Consell General de l'Associació.

Article 10. Drets dels socis

1. Els membres fundadors i ordinaris de l'Associació tenen dret a:

- a) Assistir al Consell General personalment o representats, intervenir-hi i exercir el dret a vot. La representació es confereix per escrit i és específica per a cada sessió.
- b) Ésser informats, un cop convocat el Consell General i amb prou antelació, dels assumptes que s'hagi previst de tractar-hi i rebre'n informació verbal durant la reunió.
- c) Elegir els membres dels òrgans de govern i ésser elegibles.
- d) Exercir la representació que se'ls confereixi en cada cas.
- e) Sol·licitar i obtenir informació sobre l'administració i la gestió de l'Associació, sobre el nombre d'altres i baixes d'associats, a ser informats sobre l'estat de comptes i consultar els llibres de l'Associació.
- f) Intervenir en el govern i les gestions, en els serveis i en les activitats de l'Associació, d'acord amb les normes legals i estatutàries.
- g) Assistir, els seus representants, a tots els actes que organitzi l'Associació, així com formar part de les comissions que es creïn.
- h) Rebre informació de les activitats socials i, en general, participar en la vida associativa en la forma que reglamentàriament es determini.
- i) Exposar al Consell General tot el que considerin que pugui contribuir a fer més plena la vida de l'Associació i més eficaç la realització dels objectius socials bàsics.
- j) Presentar propostes al Consell General, dins del termini que a l'efecte s'estableixi.
- k) Ésser escoltats prèviament a l'adopció de mesures disciplinàries.
- l) Recórrer les sancions disciplinàries que se li hagin imposat davant la següent assemblea ordinària del Consell General que se celebri.
- m) Posseir un exemplar dels estatuts i dels Reglaments que s'elaborin.

2. Els representants dels associats a l'entitat tenen el ple exercici de tots els drets que corresponen estatutàriament o reglamentària a cadascun dels socis, sense necessitat d'habilitació específica al respecte.

3. Els membres honorífics tenen el dret d'assistir a les sessions ordinàries i extraordinàries del Consell General, amb veu, però sense vot.

4. La condició de membre no és transferible.

Article 11. Deures dels socis

1. Comprometre's amb les finalitats de l'Associació, participant i contribuint per al millor compliment dels objectius de l'Associació i al prestigi de l'entitat, tot comportant-se, amb l'Associació i la resta de membres de l'entitat amb esperit de col·laboració.
2. Observar les normes establertes en aquests estatuts i col·laborar en la consecució de la finalitat de l'Associació.
3. Respectar i complir els acords vàlidament adoptats pels òrgans de l'Associació.
4. Contribuir amb aportacions en efectiu o en espècie per al funcionament de l'Associació.

Article 12. Pèrdua de la condició de soci

Els socis poden ser donats de baixa de l'Associació per algun dels motius següents:

- a) Per baixa voluntària, comunicada prèviament per escrit al Consell General.
- b) Per actuar contra els interessos i objectius de l'Associació, o incompliment greu d'alguna altra de les obligacions estatutàries, segons acord del Consell General en exercici de la potestat disciplinària i després d'audiència de l'interessat, d'acord amb el que estableix el Títol V d'aquests estatuts, regulador del procediment disciplinari.
- c) Per impagament de les quotes.

TÍTOL III. ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

Article 13. Òrgans de l'Associació

1. L'Associació s'estructura en els òrgans següents:

- a) L'Assemblea General, que a tots els efectes es denomina Consell General.
- b) La Presidència i les Vicepresidències.
- c) La Junta Directiva, que passa a denominar-se Comissió Executiva.
- d) La Secretaria
- e) Les Comissions Tècniques

2. Cadascun dels socis ha de designar, de la manera prevista pel règim jurídic de la seva pròpia entitat, el seu representant a l'Associació. Un cop designats, ho ha de comunicar per escrit a la Presidència de l'Associació.

3. Tots el càrrecs s'exerceixen gratuïtament.

Article 14. El Consell General

1. El Consell General, que està constituït per la totalitat dels membres de l'Associació, és l'òrgan sobirà que pot deliberar sobre qualsevol assumpte d'interès per a l'Associació, adoptar acords en l'àmbit de la seva competència i controlar l'activitat d'altres òrgans de govern.

2. La Presidència de l'Associació presideix les reunions del Consell General. En cas d'impossibilitat d'aquesta, l'ha de substituir la vicepresidència designada a l'efecte per la Presidència.

Article 15. Competències del Consell General

El Consell General té les competències següents:

- a) El nomenament i el cessament de la Presidència, les Vicepresidències i la Secretaria.
- b) L'aprovació dels comptes anuals, el pla d'actuació anual, la memòria anual i el Pressupost anual de l'Associació.
- c) Ratificar les conclusions i les propostes que li sotmeti la Comissió Executiva.
- d) L'aprovació de l'import de les quotes de contribució al finançament de l'Associació, incloent-hi les aportacions al patrimoni.
- d) L'aprovació de la modificació dels estatuts de l'Associació, si escau.
- e) L'acord de fusió, federació i/o escissió de l'Associació amb altres entitats.
- f) L'aprovació i/o la ratificació dels convenis de col·laboració signats per l'Associació amb altres entitats.
- g) Aprovar els Reglaments que desenvolupin els estatuts i les seves modificacions, així com el reglament de règim intern.
- h) Resoldre els recursos que plantegin els socis contra els acords adoptats.
- i) L'aprovació del nomenament de socis honorífics de l'Associació.
- j) Ratificar la baixa o la separació definitiva per sanció, dels associats i les associades.
- k) Sol·licitar la declaració d'utilitat pública.
- l) Prendre els acords que calgui en relació amb la compareixença davant dels organismes públics, per exercir tota mena d'accions legals i interposar els recursos pertinents.
- m) Resoldre sobre qualsevol altra qüestió que no estigui directament atribuïda a cap altre òrgan de l'Associació.
- n) Acordar la dissolució de l'Associació.

Article 16. Convocatòria del Consell General

1. El Consell General es reuneix en sessió ordinària, amb convocatòria prèvia de la seva Presidència, com a mínim dos cop a l'any:

- a) Dins el darrer trimestre de l'any per aprovar el pressupost i el pla d'actuació de l'any següent.
- b) Dins el primer semestre de l'any, després del tancament econòmic, per aprovar els comptes i la memòria de l'exercici anterior.

2. La Presidència, quan ho sol·liciti un 10% dels membres de l'Associació, pot convocar el Consell General amb caràcter extraordinari. L'assemblea extraordinària ha de tenir lloc en un termini màxim de trenta dies a comptar des de la sol·licitud de la mateixa.

3. El Consell General es convoca mitjançant una convocatòria que ha de contenir, com a mínim:

- L'ordre del dia.
- El lloc, que podrà ser diferent al del domicili social previst en aquests estatuts.
- La data.
- L'hora de la reunió en primera convocatòria.

4. Un nombre de membres que representi almenys el 10% dels socis pot sol·licitar a l'òrgan de govern la inclusió d'un o més assumptes en l'ordre del dia de l'assemblea general. Si aquesta ja ha estat convocada, la sol·licitud s'ha de formular en el primer terç del període comprès entre la recepció de la convocatòria i la data prevista per a la reunió, a fi que es pugui informar tots els associats de l'ampliació de l'ordre del dia.

5. La convocatòria s'ha de comunicar, com a mínim, quinze dies abans de la data de la reunió, individualment i per mitjans digitals dirigint-se a tots els membres d'acord amb la relació actualitzada d'associats que ha de tenir l'Associació.

6. Com a mínim tres dies abans de la data de la reunió les persones convocades han de tenir a disposició l'acta de la sessió anterior i qualsevol altra documentació relativa als temes a tractar en la reunió, documentació que es pot remetre via digital.

7. Si en l'assemblea general es pretén tractar l'exercici de l'acció de responsabilitat contra membres de l'òrgan de govern o la separació d'aquests de llurs càrrecs, s'ha de convocar en el mateix acte una sessió extraordinària de l'assemblea general amb aquest punt com a únic punt de l'ordre del dia.

Article 17. Funcionament del Consell General

a) Al començament de cada reunió del Consell General cal aprovar o esmenar l'acta de la sessió anterior.

b) Exerceix la Secretaria qui ho sigui de l'Associació; si no pogués, qui designi la Presidència de l'Associació.

c) El Consell General es constitueix vàlidament sigui quin sigui el nombre de persones associades presents o representades.

Article 18. Representativitat dels vots

A cada membre fundador i ordinari de l'Associació li correspon un vot.

Article 19. Acords del Consell General

1. El Consell General pot adoptar qualsevol acord que no sigui contrari a la Llei, als estatuts o als fins de l'Associació.

2. Els acords s'adopten, tret de les excepcions previstes en els paràgrafs següents, per majoria simple de vots dels seus membres presents o representats. Hi ha majoria simple quan hi ha més vots afirmatius que negatius.

És necessari el vot favorable de dues terceres parts dels assistents per prendre acords relatius a:

a) L'aprovació del Pressupost, del pla d'actuació i de les aportacions ordinàries dels socis.

b) L'admissió dels socis ordinaris.

c) La resolució dels expedients disciplinaris per les infraccions comeses pels socis i sòcies.

3. Els acords de modificació estatutària, transformació, fusió, escissió i dissolució de l'Associació s'adoptaran en sessió extraordinària, convocada a aquests efectes, en la qual estiguin presents o representats més de la meitat del total de socis. L'aprovació es fa per majoria de dos terços dels assistents. Si no s'assolís aquest quòrum d'assistència en primera convocatòria, s'adoptarien per majoria de dos terços dels vots presents o representats en segona convocatòria. A la convocatòria, s'informarà suficientment de la necessitat d'aquest quòrum.

4. La votació del acord és a mà alçada. Ha de ser secreta si ho sol·liciten, almenys, el 10% dels associats presents o representats en la reunió.

5. Els associats que, per raó d'un conflicte d'interessos amb l'Associació, no puguin votar un determinat punt de l'ordre del dia no es computen als efectes d'establir la majoria necessària per a adoptar l'acord.

6. Els acords adoptats segons aquests estatuts vinculen a tots els membres de l'Associació, incloent-hi els absents, els qui en discrepen i els presents que s'han abstingut de votar.

Article 20. La Presidència i les Vicepresidències

1. La Presidència, l'ha d'exercir un Ajuntament o una administració local d'entre els que estiguin associats.

2. A l'efecte d'escollir les vicepresidències, s'estableixen 6 blocs de representació:

- a) Ajuntaments i administracions locals
- b) Universitats
- c) Centres de recerca i parcs tecnològics
- d) Organitzacions empresarials
- e) Organitzacions sindicals
- f) Empreses

3. Hi ha vuit vicepresidències, de les quals una s'elegeix d'entre les organitzacions empresarials, una altra entre les sindicals, una entre els centres de recerca i parcs tecnològics, una entre les universitats, una entre les empreses i tres d'entre els ajuntaments i administracions locals. Cal vetllar perquè cap organització, directament o a través d'ens vinculats, ostenti més d'una vicepresidència en representació de blocs diferents.

4. Cada bloc de representació escollirà les seves organitzacions candidates a Presidenta i/o Vicepresidentes i les sotmetrà a l'aprovació del Consell General.

5. La presidència i les vicepresidències s'exerceixen per un període de quatre anys prorrogables, com a màxim, per un segon període de quatre anys.

6. El cessament del mandat abans d'extingir-se el termini esmentat anteriorment pot esdevenir-se per:

- a) Renúncia voluntària presentada mitjançant un escrit en el qual se n'exposin els motius.
- b) Baixa com a membre de l'Associació.
- c) Sanció per una falta comesa en l'exercici del càrrec, imposada d'acord amb el que estableix el Títol V dels presents estatuts.

7. Les vacants que es produeixin en aquests òrgans s'han de cobrir en la primera reunió del Consell General que tingui lloc. Mentrestant, un membre del respectiu bloc de representació pot ser nomenat per la Comissió Executiva per cobrir la vacant provisionalment.

8. Funcions de la Presidència del Consell General:

- a) Exercir l'alta direcció de l'Associació.

- b) Executar i vetllar pel compliment dels acords adoptats pel Consell General.
- c) Elaborar la proposta de pressupost i la liquidació dels comptes conjuntament amb la Secretaria de l'Associació.
- d) Elaborar, conjuntament amb la resta de membres de la Comissió Executiva, el pla d'actuació anual i la memòria d'actuació.
- e) Representar judicial i extrajudicialment l'Associació.
- f) Subscriure en nom de l'Associació els contractes i convenis per a l'acompliment de les seves finalitats.
- g) Formar l'ordre del dia, convocar, presidir, dirigir, suspendre i aixecar les sessions del Consell General i de la Comissió Executiva.
- h) Dirimir els empats amb el seu vot de qualitat.
- i) Sol·licitar subvencions de les diferents Administracions públiques.
- j) Proposar al Consell General la defensa legal dels interessos de l'Associació.
- k) Qualsevol altra facultat que li delegui expressament el Consell General.

9. Funcions de les Vicepresidències

- a) Són atribucions de les Vicepresidències les que la Presidència del Consell General li delegui i les que li siguin atribuïdes pel Consell General en execució dels seus acords.
- b) Les Vicepresidències substitueixen la Presidència del Consell General en els casos de vacant, d'absència, impossibilitat i malaltia, per l'ordre que estableixi el Consell General o, si no n'hi ha, pel que disposi la Presidència del mateix.

Article 21. La Comissió Executiva

1. La Comissió Executiva és l'òrgan col·legiat de caràcter permanent que administra i representa l'Associació, sense perjudici de les atribucions pròpies del Consell General com a òrgan suprem.

2. La Comissió Executiva estarà formada per la Presidència, les Vicepresidències i la Secretaria de l'associació.

3. Exerceix la Secretaria qui ho sigui de l'Associació; si no pogués, qui designi la Presidència.

Article 22. Drets i deures dels membres de la Comissió Executiva

1. Els membres de la Comissió Executiva, per exercir llurs funcions, tenen el dret i el deure d'assistir a les reunions, d'informar-se sobre la marxa de l'Associació i de participar en les deliberacions i en l'adopció d'acords.

2. Els membres de la Comissió Executiva han d'exercir llurs funcions amb la diligència d'un bon administrador, d'acord amb la llei i els estatuts, i servir el càrrec amb lleialtat a l'Associació, actuant sempre en benefici d'aquesta. Així mateix, han de guardar secret de les informacions confidencials relatives a l'Associació, fins i tot després d'haver cessat en el càrrec.

3. Els membres de l'òrgan de govern responen dels danys que causin a l'Associació per incompliment de la llei o dels estatuts o per actes o omissions negligents en l'exercici de llurs funcions.

Article 23. Competències de la Comissió Executiva

Es competència de la Comissió Executiva:

- a) Dirigir el procés de promoció, desenvolupament i participació per potenciar la zona industrial i tecnològica que comprèn tot l'eix de la B-30, i aprovar els documents que se'n derivin, d'acord amb les directrius aprovades pel Consell General.
- b) Representar, dirigir i administrar l'Associació de la manera més àmplia que reconegui la Llei per tal de complir les finalitats de l'Associació; així mateix, complir les decisions preses pel Consell General, d'acord amb les normes, instruccions i directrius que aquest òrgan estableixi.
- c) Prendre els acords que calgui en relació amb la compareixença davant dels organismes públics, per exercir tota mena d'accions legals i interposar els recursos pertinents.
- d) Crear i potenciar les Comissions Tècniques que s'escaiguin, donant-ne compte al Consell General per tal d'aconseguir de la manera més eficient i eficaç els fins de l'Associació, nomenar la presidència i secretaria tècnica de cadascun d'aquests grups i autoritzar els actes que projectin dur a terme.
- e) Lliurar al Consell General els resultats dels debats i dels treballs que es vagin elaborant en el decurs de les diferents fases del desenvolupament de la finalitat i proposar-li l'aprovació d'aquells acords que estiguin dins la seva competència.
- f) Aprovar els pressupostos, les liquidacions de comptes, els plans d'actuació i els programes anuals d'activitats abans de ser presentats al Consell General.
- g) Aprovar la contractació, inclosa la del personal, que pugui tenir l'Associació i la despesa en general, dins les previsions pressupostàries.
- h) Acceptar subvencions de les diferents Administracions públiques i donacions de qualsevol tipus.
- i) Acordar els convenis de col·laboració de l'Associació amb altres entitats amb ratificació preceptiva posterior del Consell General.
- j) Proposar al Consell General la defensa legal dels interessos de l'Associació.
- k) Resoldre provisionalment qualsevol cas que no hagin previst els estatuts i donar-ne compte en la primera reunió del Consell General.
- l) Proposar els acords per a la fixació de la forma i import/s de la contribució al sosteniment de l'Associació per a l'aprovació preceptiva posterior del Consell General.
- m) Proposar l'ingrés dels membres honorífics del Consell General.
- n) Qualsevol altra facultat que li delegui expressament el Consell General.

Article 24. Funcionament de la Comissió Executiva

1. Presideix la Comissió Executiva el president de l'Associació.
2. Exerceix la Secretaria qui ho sigui de l'Associació; si no pogués, l'exerciria el vicepresident que designi la Presidència.
3. La Comissió Executiva requereix per constituir-se la majoria dels seus membres.
4. La Comissió Executiva es reuneix en sessió ordinària, amb convocatòria prèvia de la Presidència, almenys dos cops l'any, i en sessió extraordinària sempre que sigui convocada per la Presidència o a petició d'un terç del nombre de membres d'aquell òrgan. En tots els casos caldrà citar als seus membres amb un mínim de cinc dies d'antelació. La convocatòria es farà per mitjans digitals.
5. Els acords de la Comissió Executiva s'adopten per majoria dels seus membres presents o representats. Els acords presos s'han de fer constar en el llibre d'actes i els

ha de signar la Secretaria i Presidència de la Comissió Executiva. En iniciar-se cada reunió, s'ha d'aprovar o ratificar l'acta de la sessió anterior. A cada membre de Comissió Executiva li correspon un vot.

6. Els acords de la Comissió Executiva poden ser recorreguts pels socis davant el Consell General, sense perjudici de la seva immediata executivitat a tots els efectes. El Consell General tan sols pot revocar l'acord dictant les recomanacions sobre el contingut del nou acord que hagi de dictar la Comissió Executiva; aquestes instruccions han d'ésser obligatòriament seguides per la Comissió Executiva.

7. La Comissió Executiva es pot reunir mitjançant teleconferència, videoconferència, multiconferència o qualsevol altre sistema que no impliqui presència física dels membres, si la convocatòria s'efectua amb els requisits ordinaris i fent constar la circumstància de sessió no presencial. En aquests casos és necessari garantir la identificació dels assistents a la reunió, la continuïtat en la comunicació, la possibilitat d'intervenir en les deliberacions i l'emissió del vot. La reunió s'ha d'entendre celebrada al lloc on es trobi el president. En les reunions virtuals s'han de considerar membres assistents aquells que hagin participat en la multiconferència i/o videoconferència o hagin emès el vot per correu electrònic. La convocatòria de les reunions correspon a la Presidència i ha de contenir l'ordre del dia amb els punts a tractar.

8. Es poden adoptar acords sense necessitat de reunió física, amb caràcter excepcional, a criteri de la Presidència, mitjançant l'emissió del vot per correspondència postal, comunicació telemàtica o qualsevol altre mitjà, sempre que quedin garantits els drets d'informació i de vot, que quedi constància de la recepció del vot i se'n garanteixi l'autenticitat.

Article 25. La Secretaria de l'Associació

1. El Consell General ha de designar una persona per a la Secretaria de l'Associació, que s'encarrega d'estendre les actes de les reunions dels òrgans col·legiats i dels acords adoptats, així com de custodiar la documentació, lliurar, quan calgui, certificacions dels acords i també de portar els llibres de registre dels socis i acords de l'Associació.

2. El càrrec de secretari o secretària comporta el de tresorer. És funció de la Tresoreria complir els deures comptables previstos en aquests estatuts, custodiar els llibres, presentar el balanç i l'estat de comptes de cada exercici al Consell General perquè els aprovi, i confeccionar els pressupostos de l'exercici següent.

3. Per exercir el càrrec de secretari o secretària cal ser membre de l'Associació.

4. El càrrec de secretari o secretària té una durada de quatre anys, prorrogable per un segon mandat de quatre anys més.

5. El cessament del mandat abans d'extingir-se el termini esmentat anteriorment pot esdevenir-se per:

1. Dimissió voluntària presentada mitjançant un escrit en el qual se n'exposin els motius.
2. Malaltia que incapaciti per exercir el càrrec.

3. Baixa com a membre de l'Associació.
4. Sanció per una falta comesa en l'exercici del càrrec, imposada d'acord amb el que estableix el Títol V dels presents estatuts.

Article 26. Les Comissions Tècniques

1. La Comissió Executiva pot constituir les Comissions Tècniques que consideri convenients, si bé n'haurà de donar compte al Consell General.
2. Les Comissions Tècniques constituïdes presentaran almenys un cop a l'any el contingut dels seus treballs al Consell General.

TÍTOL IV. RÈGIM ECONÒMIC

Article 27. Patrimoni fundacional

L'Associació no disposa de Patrimoni en constituir-se.

Article 28. Recursos econòmics

1. L'Associació comptarà amb els següents recursos econòmics:
 - a) Quotes anuals dels membres fundadors i ordinaris.
 - b) Aportacions extraordinàries o vinculades a projectes.
 - c) Aportacions voluntàries, subvencions o donacions, si escau.
 - d) Les rendes del patrimoni mateix o bé d'altres ingressos que puguin obtenir-se.
2. El Consell General, quan aprovi el pressupost anual, ha de fixar les aportacions inicials i anuals dels socis. Aquestes poden ser en efectiu o en espècie. Les aportacions extraordinàries o vinculades a projectes s'han d'aprovar en cada cas.

Article 29. Pressupost i comptes anuals

1. El pressupost anual de l'Associació l'elabora la Presidència amb l'assessorament de la Secretaria i l'ha d'aprovar el Consell General amb validació prèvia a la Comissió Executiva. L'exercici econòmic coincideix amb l'any natural, llevat el primer, que començarà el dia de l'acte de constitució i finalitzarà el 31 de desembre següent.

TÍTOL V. RÈGIM DISCIPLINARI

Article 30. Procediment disciplinari

L'òrgan de govern pot sancionar les infraccions comeses pels socis i sòcies. Aquestes infraccions es poden qualificar de lleus, greus i molt greus, i les sancions corresponents poden anar des d'una amonestació fins a l'expulsió de l'Associació, segons el que estableixi el reglament intern.

El procediment sancionador s'inicia d'ofici o bé com a conseqüència d'una denúncia o comunicació. En el termini de 10 dies, la Presidència nomena un instructor, que tramita l'expedient sancionador i proposa la resolució en el termini de 30 dies, amb audiència prèvia del presumpte infractor. La resolució final, que ha de ser motivada, l'adoptarà el Consell General d'acord amb el que estableix l'article 19.2 d'aquests estatuts.

Contra les sancions per faltes greus i molt greus acordades pel Consell General, les persones interessades hi poden recórrer, si el reglament intern estableix el procediment per fer-ho, davant el primer consell general que tingui lloc.

TÍTOL VI. DISSOLUCIÓ DE L'ASSOCIACIÓ

Article 31. Dissolució de l'Associació

L'Associació es dissol per acord del Consell General convocat de manera extraordinària amb aquesta finalitat. L'acord de dissolució requereix la majoria qualificada de dos terços dels membres presents que representin la majoria de socis de l'Associació.

Article 32. Liquidació i destinació del patrimoni

1. Un cop acordada la dissolució, el Consell General adoptarà les mesures adients, tant pel que fa a la destinació del béns i drets de l'Associació com a l'extinció i liquidació de qualsevol operació pendent.

2. En qualsevol cas, el possible patrimoni existent de l'Associació en el moment de la dissolució s'aplicarà a la realització d'activitats vinculades als objectius i finalitats de l'Associació, sense que es pugui distribuir entre el associats, i sempre segons allò que estableix l'article 314, apartats 4 a 8, de l'esmentada Llei 4/2008.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

El primer mandat de la Presidència i de les vicepresidències nomenades en representació dels municipis o de les administracions locals, així com el de la secretaria si aquesta també fos representant d'una administració local, serà des del nomenament fins a la constitució de les noves corporacions locals sorgides de les eleccions municipals de 2015.

Tercer.- Nomenar representant d'aquest Ajuntament a l'associació al Sr. Amadeu Aguado i Moreno, Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Promoció Econòmica i Innovació.

Quart.- Notificar els presents acords a la Secretaria de l'Associació i als departaments que correspongui per a la seva tramitació.

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 4) *Intervenció de l'Associació de Terrassa per la III República, en relació als que van lluitar per la proclamació de la II República, i amb la retirada dels símbols feixistes de la ciutat.*

Pren la paraula el Sr. Jonathan Atienza Fuentes, qui en nom de l'Associació de Terrassa per la III República pronuncia les següents paraules:

« Regidors i regidores de l'ajuntament de la nostra ciutat, assistents en general a aquest ple municipal, bona tarda.

» Des de l'Associació de Terrassa per la Tercera República agraïm la possibilitat d'intervenir en aquest espai que hauria de ser molt més proper a la ciutadania del que ho és ara.

» Estem en unes dates en què fa 82 anys eren el preludi de canvis molt importants tant en el model de l'Estat com en la mentalitat de milions de persones, que deixarien, després de molts segles, de ser súbdits per a passar a ser ciutadans en el concepte més ampli de la paraula.

» Les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931 van suposar una victòria històrica dels partits republicans a la major part dels ajuntaments de les grans ciutats del conjunt de l'Estat. Això va provocar la sortida del monarca Alfons XIII cap a l'exili i la proclamació de la II^a República el 14 d'abril. Donava inici un període ple d'esperances i d'il·lusions per materialitzar, però també amb moltes incerteses i pors.

» Quan es parla de democràcia en aquest país, la majoria de les vegades es fa prenent com a referència el període dels últims 35 anys, sense tenir present en la majoria dels casos, el context en què aquest nou marc legal es va construir. La sortida del franquisme després de la mort del dictador es va produir de forma clarament tutelada per les elits franquistes més reformistes. Les opcions que es van oferir als ciutadans perquè triessin van ser dictadura o monarquia parlamentària. L'opció de restablir la legalitat republicana brutalment destrossada després de tres anys de guerra, ni tan sols es va tenir en compte. Això està clar que no va ser accidental, sinó clarament intencional i premeditat. La llei del silenci i de l'oblit era una condició indispensable que el feixisme reconvertit a demòcrata va exigir per tal de posar fi a la dictadura.

» Qualsevol persona que es digui demòcrata i que conegui mínimament la nostra història recent, hauria de saber que el primer període que es podria definir com a plenament democràtic a l'estat espanyol va ser el que va del 1931 al 1939, el de la II^a República, i no l'actual.

» Durant aquests anys, desenes de milers de homes i dones es van implicar en infinitat d'àmbits, des de la sanitat a la nova educació pública i laica, passant per la conquesta de drets civils fonamentals de les dones, o els intents de fomentar distribucions més justes de terres al camp etc. A més, Catalunya va veure satisfetes parts importants de les seves aspiracions nacionals amb la promulgació de l'Estatut de Núria del 1932, aconseguint un encaix acceptable del nostre territori dins de la resta de l'Estat. Per primera vegada la població tenia la percepció de que molts dels drets fonamentals que fins a llavors no havia gaudit, ara començava a veure que eren realitzables.

» Però hi van haver uns sectors de la societat formats per la vella noblesa-terratinent, els industrials, els banquers, l'església i l'exèrcit, que no van acceptar la voluntat de la majoria i el nou model social que s'estava construint. Com què democràticament van ser derrotats al febrer del 1936 amb la victòria del Front Popular, van decidir fer un cop d'estat que va derivar en una ferotge guerra civil i una brutal dictadura.

» Després de tantes dècades d'oblit i de silenci per part de les actuals institucions de l'Estat respecte dels fets abans explicats, creiem que és hora que des dels propis municipis es comencin a posicionar els governs locals en aspectes tan essencials com aquests.

» És el moment ara de reconèixer la legitimitat i legalitat de la Segona República, i sobretot d'homenatjar una generació valenta, compromesa i demòcrata de lluitadors i lluitadores que van patir la brutal repressió dels qui no van acceptar la voluntat popular. L'exili, la presó, la tortura i fins i tot la mort, van ser els preu que centenars de milers de republicans i republicanes van haver de pagar per defensar la democràcia,

» Per això proposem a l'Ajuntament de Terrassa:

1. Que cada 14 d'abril siguin homenatjats aquests lluitadors/es per la llibertat, la democràcia i contra el feixisme, amb l'a hissada de la bandera tricolor de la II^a República, a l'ajuntament de la ciutat.

A més, seria un exercici de memòria col·lectiva posar en el calendari aquest dia, com una jornada de record del que va ser el primer gran assaig democràtic de l'estat espanyol.

Entenem que ja és hora que l'Ajuntament, com a institució màxima de representativitat de la ciutadania, ha de posicionar-se clarament davant d'aquest tema, i deixar-se d'ambigüitats. El que volem és que el reconeixement es faci en l'espai oficial de l'Ajuntament, no en cap altre lloc, com a institució de tots els ciutadans.

2. Retirada total i completa de la ciutat de tots els símbols que enalteixen el feixisme i la dictadura que encara hi queden.

Només sense oblidar el nostre passat serem capaços d'avançar cap a un futur més just. Visca la República!.»

Pren la paraula tot seguit el Sr. Aguado, qui comença situant el tram històric i el recorregut de les voluntats polítiques del govern d'aquest Ajuntament en els darrers anys, tot dient que pel que fa al primer canvi de noms de l'Ajuntament post-franquista es va fer per acord del Ple democràtic del 2 de maig de 1979. Bàsicament es tractà de restituir les denominacions tradicionals dels carrers havien canviat de nom, per imposició de la dictadura. Arran d'aquell acord es van eliminar noms com ara "Avenida del Caudillo", "Alcázar de Toledo", "General Sanjurjo", "Plaza de España", "Plaza de los Caídos", "Calvo Sotelo", etc. Arran del Ple de 29 d'agost de 1984, de mans del govern socialista, es promulgà un nou Decret, el 24 de juliol de 1986, que a l'hora que ajustava la normativa lingüística a les denominacions d'alguns vials mal escrits, com per exemple "Pompeyo Fabra" per Pompeu Fabra, disposava l'eradicació dels noms de personatges i fets històrics contraris a les institucions democràtiques, en una sèrie de carrers que no existien o no tenien nom abans de la Guerra Civil. Desaparegueren, en aquesta ocasió, els noms de "Teniente Llac", "General Goded", "Conde Salvatierra", "Ramiro de Ledesma", etc. Al marge d'aquests canvis, hi va haver alguns noms del passat franquista que van passar desapercebuts, ja sigui per la seva ubicació més perifèrica, o per la personalitat menys rellevant en les seves activitats vinculades al règim anterior. Un treball conjunt de l'Ajuntament de Terrassa amb entitats socials ha fet que les plaques amb símbols de la Falange, a les façanes de diferents habitatges, hagin desaparegut del paisatge de la ciutat. En tot cas, si hi ha constància de la persistència d'aquests elements o altres al nostre municipi, el Sr. Aguado es compromet a fet una escombrada definitiva, i fer-ho també de forma oberta a la ciutadania, tan per la seva detecció com per la seva eliminació. Al desembre de 2007, va arribar, de la mà del govern d'en José Luis Rodríguez Zapatero, la Llei de la Memòria Històrica d'Espanya, per la qual es reconeixien i s'ampliaven drets i s'establien mesures a favor dels que van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura. L'aprovació d'aquestes lleis és, sens cap mena de dubte, la mostra més evident del treball i del ferm compromís dels governs d'esquerra per la recuperació de la memòria històrica, i desenterrar de l'oblit i del silenci de totes les víctimes. Així doncs, durant els anys de govern catalanista i d'esquerres a Catalunya, el programa del Memorial democràtic facilitava la creació a Terrassa de la Memòria històrica a la ciutat, de la qual emanaren publicacions, exposicions, conferències, etc., en col·laboració amb d'altres entitats ciutadanes. Actualment, però, l'actual govern del país ha portat gairebé a l'extinció aquest programari, necessari per al reconeixement històric. Des del govern de la ciutat es reconeix la legitimitat i la legalitat de la II República. Per aquest motiu Terrassa, per voluntat política, compta amb un parc, anomenat Parc de la República, d'uns 6.000 metres quadrats. I també una zona habilitada per la seva memòria, en el Cementiri municipal, en senyal del seu reconeixement. El Sr. Aguado afegeix que l'escenari del Parc de la República seria el marc ideal per recollir tot tipus

d'iniciativa al respecte, doncs ja existeix el precedent de la voluntat política de recuperació d'aquesta denominació. Pel que fa a la hissada de la bandera republicana a la façana de l'Ajuntament, o en un altre espai municipal o institucional, el Sr. Aguado assenyala que la legalitat vigent impedeix la col·locació de banderes no constitucionals, tot i que en el govern de la ciutat de Terrassa, format per dos partits polítics, un dels dos sí compartiria la petició recollida en el primer punt de la petició de l'Associació. No obstant, la tasca de govern municipal s'ha de basar en reparar i no separar. Per aquest motiu, el Sr. Aguado desitja que no sigui la ubicació d'una bandera el punt de discòrdia de la reclama. El govern municipal es proposa treballar conjuntament per retre homenatge a tots els republicans.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 5) *Presentada pel Grup municipal de CiU, en defensa del model de comerç propi de Catalunya i de suport a la proposició de llei d'horaris comercials presentada al Parlament de Catalunya.*

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« Catalunya, per motius històrics i socioeconòmics, disposa d'un model de comerç amb singularitat pròpia que cal preservar, tot adaptant-lo a les noves necessitats socials, econòmiques i territorials del sector comercial.

» La competència en matèria de comerç, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, és exclusiva de la Generalitat de Catalunya.

» El RDL 20/2012, de 13 de juliol, aprovat pel Govern espanyol i convalidat pel Congrés dels Diputats, pel que fa a la modificació de la Llei estatal d'horaris comercials i la "Ley de Ordenación del comercio minorista" envaeix clarament competències exclusives de la Generalitat, a part d'haver estat tramitat com un decret llei, sense existir l'extraordinària urgència i necessitat.

» Com a país no ens podem permetre els efectes irreparables de la manca d'una regulació adequada del sector comercial català, basat en bona part amb el comerç urbà de proximitat, vertebrador del territori, a més quan ja s'ha demostrat, que més llibertat horària, no significa cap avantatge per aquest, ans el contrari, tal i com i sempre han defensat les associacions de comerç de la nostra ciutat.

» CiU i ERC han presentat al Parlament de Catalunya una proposició de llei d'horaris comercials per tal de preservar el nostre model i la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de comerç.

Per tot això, el Grup Municipal de Convergència i Unió proposa al Ple de la corporació l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Instar al govern central que no s'extralimiti en les seves competències i no vulneri la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en matèria de comerç (art. 121 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya), tot retirant el recurs d'inconstitucionalitat presentat davant el TC contra la llei catalana.

Segon.- Donar ple suport a la tramitació de la Llei d'horaris comercials pel procediment d'urgència extraordinària, per tal de preservar el model català i bloquejar les ingerències estatals, així com també al recurs d'inconstitucionalitat que presentarà el Govern de la Generalitat contra el Reial Decret-Llei d'horaris comercials del govern espanyol.

Tercer.- Donar trasllat de la present moció al President de la Generalitat de Catalunya, a la Presidenta del Parlament de Catalunya, a la "Secretaria de Estado de Comercio del Ministerio de Economía y Competitividad", així com a les associacions de comerciants de la ciutat.»

Pren la paraula el Sr. Soler, qui anuncia en primer lloc que s'ha assolit un redactat transaccional de la Proposta, d'acord amb l'equip de govern. El Sr. Soler afegeix que la Proposta pretén bàsicament dues coses. Una és defensar el model propi de comerç i denunciar alhora la ingerència que fa el govern central en el marc competencial propi de la Generalitat de Catalunya, intentant establir una major franja horària d'obertura, que va en detriment del comerç propi, el comerç de proximitat, basat en botigues més petites als barris dels pobles i ciutats. És per això que el Sr. Soler entén que l'Ajuntament de Terrassa ha de donar suport a la denúncia contra aquesta ingerència, i també per donar suport a la proposta presentada per defensar el marc competencial propi, en el qual s'estableixin des de Catalunya els propis horaris comercials, en benefici del comerç de proximitat.

La transacció assolida consisteix, en primer lloc, en la supressió del següent paràgraf de l'exposició de motius:

« CiU i ERC han presentat al Parlament de Catalunya una proposició de llei d'horaris comercials per tal de preservar el nostre model i la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de comerç.»

En segon lloc, en l'addició d'un nou paràgraf a l'exposició de motius:

« El comerç, més enllà de ser un sector generador d'ocupació, és un sector que permet una dinàmica econòmica i també social molt important als barris, pobles i ciutats. Cal recordar que el comerç urbà és el que genera més ocupació per metre quadrat de venda.»

Pel que fa la part dispositiva, resta com segueix:

« Primer.- Demanar al govern central que no s'extralimiti en les seves competències i no vulneri la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en matèria de comerç (art. 121 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya), tot retirant el recurs d'inconstitucionalitat presentat davant el TC contra la llei catalana.

Segon.- Demanar al Govern de la Generalitat de Catalunya, a seguir treballant per fer front a la situació del comerç, amb l'objectiu de crear nous llocs de treballs i reactivar l'activitat comercial de barris i ciutats, i fer-ho amb un treball conjunt amb les associacions de comerciants i els municipis catalans.

Tercer.- Donar ple suport a la tramitació de la Llei d'horaris comercials pel procediment d'urgència extraordinària, per tal de preservar el model català i bloquejar les ingerències estatals, així com també al recurs d'inconstitucionalitat que presentarà el Govern de la Generalitat contra el Reial Decret-Llei d'horaris comercials del govern espanyol.

Quart.- Donar trasllat de la present moció al President de la Generalitat de Catalunya, a la Presidenta del Parlament de Catalunya, a la “Secretaria de Estado de Comercio del Ministerio de Economía y Competitividad”, així com a les associacions de comerciants de la ciutat.»

El Sr. Rodríguez anuncia que el Grup del PPC votarà en contra de la Proposta de Resolució. En primer lloc perquè, com ja acostumen a fer els altres Grups municipals, portats pel “síndrome del Diputat”, aquesta és una proposta de competència supramunicipal, en la qual l’Ajuntament de Terrassa i el Ple municipal no poden decidir res. A més, perquè el Grup del PPC considera que és bo flexibilitzar els horaris comercials, que és bo flexibilitzar l’economia, generadora de llocs de treball i per tant de riquesa. En darrer lloc, el Sr. Rodríguez posa de manifest que la Proposta de Resolució de CiU demana “instar al govern central que no s’extralimiti en les seves competències”, ja que en matèria de comerç la competència és exclusiva de la Generalitat de Catalunya. I això es demana des d’una proposta de resolució presentada en un ajuntament. Aquesta és una contradicció que el Grup del PPC no entén.

El Sr. Aguado agraeix en primer lloc al Grup de CiU la iniciativa de presentar aquesta Proposta de Resolució i acceptar la transacció. El Grup Socialista comparteix la defensa del comerç de proximitat, un tipus de comerç que va ser defensar pels anteriors governs d’esquerres a la Generalitat de Catalunya. El Sr. Aguado agraeix que s’hagi permès incorporar, a més de la petició de respecte per les competències de la Generalitat de Catalunya, seguir treballant conjuntament des dels municipis i les associacions comercials en relació a tot el que genera l’actual situació de crisi a l’entorn del comerç. El Grup del PPC repeteix que els altres Grups tenen el “síndrome del Diputat”, quan plantegen temes que consideren que surten de les competències estrictament municipals. El Sr. Aguado assenyala que els comerços estan a les ciutats. No estan ni a la Generalitat ni a l’Estat. Els comerços estan als pobles. I per això es defensen les competències de la Generalitat de Catalunya, perquè és des de la proximitat que es detecten i es poden aplicar els millors horaris, i fins tot aplicar flexibilitat en determinats àmbits, amb el coneixement de les diferents zones, més o menys turístiques, per proporcionar els horaris que vol el sector del comerç del país. El Sr. Aguado conclou assenyalant que agrairia al Grup del PPC, en uns moments en què el comerç ho està passant molt malament, que no vulgui fugir, que trepitgi la ciutat que és on hi ha els comerços, allí on hi ha gent pateix, i no parlin de síndromes imaginaris.

El Sr. Rodríguez puntualitza que el “síndrome del Diputat” és estar tractant en aquesta Sala de Plens de l’Ajuntament de Terrassa, amb unes competències municipals i un Pressupost propi, sobre lleis o matèries exclusives de la Generalitat de Catalunya, i demanant al govern central que no trepitgi competències. El Sr. Rodríguez reitera que és una contradicció que un ajuntament demani al govern central que no es fiqui en una competència de nivell autonòmic. Mentrestant, en aquest debat plenari s’està destinant temps i recursos dels ciutadans de Terrassa a tractar qüestions que no són de competència municipal.

El Sr. Aguado comença dient que no és Diputat, i per tant no pateix aquest síndrome. El Partit Popular vol imposar una actuació recentralitzadora. En l’anterior sessió plenària es va parlar de la nova Llei de Règim Local, en la qual aquesta obsessió recentralitzadora del Partit Popular es posa de manifest. El Partit Popular vol també afectar al comerç. Els altres Grups municipals creuen en la proximitat, i situen les qüestions relatives al comerç en el govern més proper, el de la Generalitat de Catalunya. Per això també s’ha proposat transaccionar la qüestió del treball conjunt amb les associacions de comerciants i els municipis catalans.

El Sr. Soler agraeix a l'equip de govern la seva voluntat de transacció respecte la Proposta de Resolució. En relació a la intervenció del Grup del PPC, el Sr. Soler posa de manifest que si la llegeixen bé veuran que la pretensió de la declaració del Ple municipal és demanar al govern central que retiri un recurs d'inconstitucionalitat. Aquest és un pronunciament polític d'aquest Ple, adreçat al govern central, que s'està extralimitant en les seves competències. Però encara que no s'extralimités en aquest sentit, l'Ajuntament de Terrassa també podria fer-li demandes en funció del que defensen les associacions de comerciants de la ciutat. Es demana que es retiri un recurs d'inconstitucionalitat presentat contra una norma que avala un model comercial en el qual s'estableix un conjunt d'horaris comercials. És per això que el Sr. Soler entén que el Ple de l'Ajuntament de Terrassa ho pot fer. El Sr. Rodríguez hauria de saber que la fórmula aprovada en la Comunitat Autònoma de Madrid no ha comportat cap benefici pel sector. Ans al contrari, ha perdut molts llocs de treball, després d'implantar la norma de pràctica llibertat total en els horaris comercials. Catalunya té el seu propi model i el vol seguir defensant. L'Ajuntament de Terrassa pot demanar la retirada del recurs d'inconstitucionalitat contra la norma catalana, per una banda, i donar suport al govern de la Generalitat de Catalunya per a què segueixi treballant més enllà de possibles ingerències i a favor del nostre comerç de proximitat, per una altra banda, conjuntament amb els municipis i amb les associacions de comerciants. Aquest és el model que volen aquestes associacions i que s'ha demostrat que és efectiu.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, en els termes resultants de la transacció reproduïda anteriorment, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(3 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 6) Presentada pel Grup municipal de CiU, per la realització d'una consulta a la ciutadania catalana per decidir el seu futur.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« El Ple del Parlament de Catalunya, en la sessió del dia 23 de gener de 2013, aprovà per una àmplia majoria formada pels diputats de CIU, ERC, ICV- EUiA i un vot de la CUP, la Declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya, amb el contingut següent:

“D'acord amb la voluntat majoritària expressada democràticament per part del poble de Catalunya, el Parlament de Catalunya acorda iniciar el procés per fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu”.

» I tota aquesta afirmació estava recolzada en els principis següents: Sobirania, legitimitat democràtica, transparència, diàleg, cohesió social, europeisme, legalitat, lideratge del Parlament i participació de la ciutadania. A més, el Parlament de Catalunya encoratjava al conjunt de ciutadans i ciutadanes a ser actius i protagonistes d'aquest procés democràtic de l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya.

» D'altra banda l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu preàmbul constata que *“el Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya ha definit Catalunya com a nació d'una manera àmpliament majoritària. La Constitució espanyola en l'article segon reconeix la realitat nacional de Catalunya com a nacionalitat.”*

» Posteriorment, el Ple del Parlament de Catalunya en la sessió del 13 de març de 2013 aprovà per una majoria encara molt més àmplia formada pels diputats de CIU, ERC, PSC i ICV-EUIA una proposta de resolució instant el Govern de la Generalitat a iniciar un diàleg amb el Govern de l'Estat per a fer possible la celebració d'una consulta sobre el futur de Catalunya.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Instar el Govern de la Generalitat a iniciar un diàleg amb el Govern de l'Estat, per tal de possibilitar la celebració d'una consulta a la ciutadania catalana per decidir sobre el seu futur.

Segon.- Enviar aquesta moció al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Congrés dels Diputats i al Govern espanyol.»

Pren la paraula el Sr. Rull, qui comença assenyalant que aquesta és una Proposta que ha estat possible consensuar la major part de Regidors i Regidores de l'Ajuntament de Terrassa. Con a conseqüència d'aquest acord, l'exposició de motius de la Proposta inicial ha estat substituïda pel següent redactat, sense afectar als dos acords originals:

« La Sentència del Tribunal Constitucional, que modifica l'Estatut aprovat en referèndum per una majoria de ciutadans i ciutadanes de Catalunya, va ser interpretada per molts com la confirmació que les ànsies d'autogovern de bona part dels catalans i catalanes no cabien ja en la Constitució Espanyola.

» D'altra banda, el nou finançament acordat l'any 2009, que pretenia aturar el creixent malestar fiscal català, tampoc ha garantit el compliment del principi d'ordinalitat.

» A tot això li hem de sumar la percepció d'un exagerat dèficit fiscal, que s'ha vist agreujada amb motiu de la crisi econòmica.

» Cal afegir la sensació d'injustícia sobre les inversions públiques estatals a Catalunya, així com l'acumulació d'incompliments per part dels successius Governes espanyols del model de finançament acordat a partir del que disposa el nou Estatut i la manca de sensibilitat suficient sobre la realitat pluricultural i plurilingüística d'Espanya.

» Tenint en compte la suma d'aquestes raons i d'acord amb la voluntat expressada per una majoria de les forces polítiques parlamentàries catalanes, és necessari assolir un acord entre el Govern de Catalunya i el Govern d'Espanya que estableixi la celebració a Catalunya d'un referèndum en el marc de la legalitat, perquè els catalans i catalanes puguin pronunciar-se sobre quin ha de ser el futur de les relacions entre Catalunya i la resta d'Espanya.

“D'acord amb la voluntat majoritària expressada democràticament per part del poble de Catalunya, el Parlament de Catalunya acorda iniciar el procés per fer

efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu”.

» I tota aquesta afirmació estava recolzada en els principis següents: Sobirania, legitimitat democràtica, transparència, diàleg, cohesió social, europeisme, legalitat, lideratge del Parlament i participació de la ciutadania. A més, el Parlament de Catalunya encoratjava al conjunt de ciutadans i ciutadanes a ser actius i protagonistes d'aquest procés democràtic de l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya.

» D'altra banda l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu preàmbul constata que *“el Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya ha definit Catalunya com a nació d'una manera àmpliament majoritària. La Constitució espanyola en l'article segon reconeix la realitat nacional de Catalunya com a nacionalitat.”*

El Sr. Rull continua posant de manifest que, per tant, la Proposta s'aprovarà avui per una molt àmplia majoria dels membres del Consistori, una majoria amb uns termes fins i tot més amplis que aquella que es va produir al Parlament de Catalunya. Avui es parlarà de democràcia, de progrés i de benestar, els elements que susciten una iniciativa d'aquestes característiques. Pel que fa a la democràcia, es planteja parlar del dret democràtic de poder decidir per part d'una comunitat, lliure i pacíficament, el seu futur. Hi ha algú en aquest país al qual parlar de democràcia li fa por; que la llibertat li fa por. A Convergència i Unió ni la democràcia ni la llibertat li fa por. El context és el d'una nació, un col·lectiu de persones que se senten nació, i que durant molt de temps algunes d'elles han cregut que era possible l'encaix de Catalunya a la resta de l'Estat. Després d'uns “no” sistemàtics i rotunds, per part de diverses expressions del mateix Estat espanyol, es planteja poder decidir. Alguns creuran que allò més escaient és continuar formant part de l'Estat espanyol. Això és absolutament legítim. D'altres creuran, com el propi Sr. Rull, és construir, fer néixer, un Estat propi. Però en darrera instància, qui ha de poder decidir el nostre futur han de ser els propis ciutadans de Catalunya. Allò lògic fóra fer-ho d'una manera dialogada, de manera tranquil·la, mirant de copiar referents que hi ha en el context més proper. Aquesta mateixa setmana s'ha sabut que Escòcia, que forma part de l'Estat del Regne Unit, incorporat a la Unió Europea, el dia 18 de setembre de 2014 durà a terme un referèndum vinculant per tal que els escocesos decideixin si volen continuar essent britànics o volen esdevenir un Estat independent. El Sr. Rull pregunta perquè allò que han aconseguit fer al Regne Unit no pot ser aplicat a l'Estat espanyol; perquè allò que en el seu moment es va plantejar, per dues vegades, al Quebec, a Canadà, d'una manera pacífica, dialogada i tranquil·la, no es pot plantejar avui a Catalunya en relació a l'Estat espanyol. Hi ha algú que planteja que els catalans no tenen el dret a decidir. El Sr. Rull considera que fóra més escaient que expliquessin que els catalans, com a nació, no tenen dret a existir, que no hi ha aquesta subjectivitat. Segur que és difícil poder justificar, aquí i a qualsevol lloc, que una comunitat no pugui expressar-se i decidir sobre el seu futur. Més enllà d'això, aquest no és un debat que sigui aliè al dia a dia de la gent. Hi ha amplis sectors de la societat que es van expressar, per exemple a la darrera manifestació de l'11 de Setembre, i que plantegen que cal fer un pas endavant si es vol garantir el progrés i el benestar de la gent del país. Això vol dir que si no es disposa d'eines i instruments d'Estat, serà molt difícil mantenir l'estat del benestar i continuar generant prosperitat. El Sr. Rull afegeix que aquesta no és, però, la base de la Proposta de Resolució que es planteja avui. Aquesta és la base del plantejament que fa Convergència i Unió. Però avui, en la mesura en què s'ha consensuat un determinat text, el Sr. Rull, com a President del Grup municipal de CiU, vol posar l'èmfasi en la primera part, en el dret democràtic a decidir lliurement, pacíficament, el futur d'una nació. Cal donar la paraula al poble. Avui s'ha sentit en aquesta Sala de Plens una intervenció laudatòria del progrés que va suposar la República Espanyola, i també la República Catalana proclamada pel President Macià, i l'esperit era que el poder rau en el poble, que hi ha un poble que

se sent com a tal, el poble de Catalunya, que clama per poder decidir per ell mateix. Això és el que avui es proposa a debat.

El Sr. Pérez comença dient que aquesta és una Proposta molt simple, amb un únic acord, en el qual es demana que el govern de la Generalitat de Catalunya dialogui amb el govern de l'Estat per tal que la ciutadania de Catalunya pugui decidir democràticament el seu futur polític. Simple i clar. El Grup d'ICV-EUiA votarà a favor, com sempre ho ha fet en relació a mocions similars a aquesta en el Parlament de Catalunya o en el Congrés dels Diputats. Votarà a favor del que representa el diàleg i el dret a decidir. El Sr. Pérez afegeix que en el fons s'està reivindicant un dret democràtic, el reconeixement del dret de la ciutadania es pugui expressar i manifestar quin tipus de relació vol mantenir amb l'Estat. Aquesta no és una Proposta sobiranista, encara que sí ho és de sobirania, de sobirania popular, de la voluntat democràtica de la ciutadania. El d'avui no és un debat entre sobiranistes i els que no ho són, sinó entre aquells que volen l'expressió democràtica de la ciutadania i aquells que la neguen. El Sr. Pérez considera que hi ha un esgotament de les relacions amb l'Estat. La pròpia Proposta, en la seva exposició de motius, es remunta a la sentència de 2010, en la qual es va plantejar un menysteniment de la voluntat ciutadana expressada en un referèndum a Catalunya. També hi ha hagut darrerament un procés de Decrets dictats pel Partit Popular, que recentralitzen competències, que fan atacs a la llengua, que incompleixen la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut de Catalunya, amb una manca de predisposició al pacte fiscal, etc. El Sr. Pérez afegeix que es podrà estar d'acord o no, però el cert és que la major part de la societat catalana qüestiona el marc constitucional i estatutari, i planteja nous objectius, que poden anar des de la independència fins a un pacte federal. Aquest conflicte, a judici del Sr. Pérez, només es podrà resoldre de dues formes: mitjançant la imposició i el rebuig a negociar el dret a decidir i refer el pacte de Catalunya amb l'Estat, o mitjançant una negociació, que és el que es planteja a la Proposta de Resolució, que pugui permetre realitzar un referèndum o una consulta per conèixer quina és la voluntat de la ciutadania de Catalunya. Espanya ha d'acabar decidint si és una "Constitució" o és una democràcia. En democràcia, la consulta a la ciutadania és clau per donar-li qualitat i valor a la pròpia democràcia.

El Sr. Turmo comença dient que en cap moment de les anteriors intervencions ha sentit la paraula *Terrassa*, la qual cosa preocupa al Grup del PPC. El Sr. Rodríguez ja ho comentava en el debat del punt anterior: es torna a un nou apartat del Ple que és fruit de l'esgotador i inútil "síndrome del Diputat", que s'ha arrelat en tots els Grups municipals d'aquest Ajuntament, llevat del Grup del PPC. Un apartat de "mini-Parlament" o "mini-Congrés". El Grup del PPC no hi entrarà en aquest joc. Aquest Grup, i amb caràcter general, respecte aquelles propostes de resolució sobre qüestions que no són de competència municipal, com aquesta i l'anterior, i respecte a les quals l'Ajuntament de Terrassa no pot decidir, es limitarà a indicar el sentit del seu vot i el motiu del mateix. No té intenció, per tant, per respecte a la ciutadania de Terrassa, a destinar temps dels ciutadans de Terrassa, a debatre sobre qüestions respecte a les quals els Regidors de l'Ajuntament no poden decidir. Temps que la resta de Grups municipals no destinaran a resoldre les problemàtiques reals de la ciutat de Terrassa, una ciutat on malauradament hi ha més de 24.000 persones a l'atur. En canvi, es parla d'independència i de les lleis del Congrés dels Diputats. El Sr. Turmo anuncia que aquest plantejament el traslladarà a la Junta de Portaveus, on proposarà que es reformi el Reglament Orgànic Municipal, i que s'estructurin dos apartats en l'Ordre del dia dels plens respecte a les propostes de resolució. Un apartat destinat a les propostes que siguin d'àmbit municipal, on normalment estaran les propostes que presenta el Grup del PPC. I un altre apartat de propostes d'àmbit supramunicipal, en el qual la resta de Grups podran quedar-se sols discutint i cobrint l'expedient amb les seves estructures polítiques. Respecte a la reiterativa proposta d'un referèndum sobre la independència de Catalunya, un referèndum per trencar amb Espanya, el Sr. Turmo anuncia que el Grup del PPC votarà, indubtablement, en contra. Entre d'altres motius perquè

aquest Grup respecta la llei i l'ordenament jurídic. El Grup del PPC se sent orgullós de ser catalans, i per tant espanyols. Està en contra de la independència de Catalunya. La sobirania recau, com saben tots els presents, i especialment l'Alcalde com a màxima autoritat municipal, en el poble espanyol. L'objecte sobirà del dret a decidir és Espanya, i de manera legal no ho pot ser una comunitat autònoma. Impulsar un referèndum a Catalunya sobre la independència de Catalunya és actuar al marge de la llei i contra la llei. El Sr. Turmo no voldria que l'Alcalde de la ciutat actués en aquest sentit. També votarà en contra perquè el Grup del PPC defensa el model territorial de l'Estat de les autonomies, perquè defensa la Constitució espanyola, i per tant la indissoluble unitat de la nació espanyola. Perquè defensa la Catalunya plural, que no vol trencar amb Espanya. I perquè defensa una Catalunya a Espanya, i una Espanya amb Catalunya. Per tots aquests motius, i sense entrar en el debat que interessa a la resta de Grups municipals, per interessos únicament partidistes i no de ciutat, el Grup del PPC votarà en contra. El Sr. Turmo convida a tots els Grups a reflexionar, i molt personalment a l'Alcalde de la ciutat. No hi ha legitimitat democràtica sense legalitat.

El Sr. Aguado es refereix al comentari fet pel Sr. Turmo en el sentit que no havia sentit la paraula *Terrassa* en el debat d'avui. El Sr. Aguado posa de manifest que el govern del Partit Popular, a Madrid, sovint s'oblida de la paraula *Catalunya*. Aquest tema afecta a la ciutadania de Terrassa, ja que en aquest referèndum hi votarà tothom, Terrassa també. Els ciutadans i les ciutadanes de Terrassa també tenen dret a votar. Pel que fa a la història del perquè el Grup Socialista dona recolzament a la Proposta, el Sr. Aguado recorda que el Grup Socialista al Congrés dels Diputats va votar a favor, i va presentar aquesta iniciativa al Parlament de Catalunya, defensant el millor democràtic que pot assolir una persona al segle XXI. La democràcia és un dret, i viu entre les persones. Les persones estan als pobles i a les ciutats. Atorgar el dret a decidir a les persones sobre el seu futur, en aquest cas el de Catalunya, és un exercici democràtic al cent per cent. Preguntant per una opció. El Grup Socialista defensa la legalitat, i l'Alcalde de la ciutat no se saltarà la llei. El Grup Socialista demana un referèndum legal, vinculant, en el qual allò que decideixi la ciutadania sigui assumit per la resta de ciutadans d'Espanya. Per això demana el diàleg i la vinculació amb el resultat del possible referèndum. És evident que hi ha un dret democràtic i l'opció a votar. El PSC és un partit federalista i federat, i la seva opció serà el no a la independència. Aquest no és un debat independentista, sinó un debat democràtic sobre el dret a decidir. Per això es demana que la pregunta del referèndum sigui una pregunta clara, com es fa a Escòcia. El d'Escòcia serà un referèndum vinculant, legal, acordat i amb una pregunta clara. La pregunta que vol plantejar el PSC serà una pregunta clara. No es tracta de fer una cursa de catalanitat, de demostrar qui és més català o qui ho és menys en quant a la resposta. El Sr. Aguado reitera que el PSC votarà en contra de la independència, perquè defensa la democràcia i no la independència de Catalunya.

El Sr. Rull comença dient que aquestes darreres paraules del Sr. Aguado, en defensa de la democràcia però no de la independència, podrien generar debat. La independència, assenyala el Sr. Rull, és una expressió democràcia. El Sr. Rull, però, no vol polemitzar, sinó cercar punts en comú. Al Sr. Rull llegeix tot seguit el primer acord de la Proposta, que és exactament el que previsiblement aprovarà el 89% dels Regidors i Regidores d'aquest Ajuntament. Si quelcom aliè a tot plegat hagués escoltat la intervenció del Sr. Turmo, no hauria entès absolutament res. El Sr. Rull pregunta al Grup del PPC què és el que votaran. El Sr. Turmo s'ha manifestat en contra de la independència, a favor de l'article 1.2 de la Constitució, de la sobirania única del poble espanyol, etc. El que avui es demana és poder dialogar. S'està plantejant dialogar per fer possible que el poble de Catalunya pugui decidir lliurement el seu futur. El Partit Popular planteja que la Constitució és l'alfa i l'omega, i que fora de la Constitució no hi ha vida democràtica intel·ligent. El Sr. Rull planteja que allò important és si s'està a favor de la democràcia o no; si s'està o no a favor del diàleg. És tan simple, tan bàsic i tan essencial com això. Per tant, no té sentit el plantejament de què

Terrassa és una mena de realitat isolada de l'univers. Terrassa forma part d'un context territorial i d'una realitat cultural i nacional, emotiva, sentimental, i això no es pot ignorar de cap manera. Des de la perspectiva de CiU, el debat de la sobirania va molt vinculat al dia a dia de la gent. No és possible negar-se a utilitzar totes les eines democràtiques que hagi a l'abast per poder decidir el nostre futur. CiU està convençuda de què l'Estat propi és la millor eina en aquests moments per garantir el progrés i el benestar dels catalans. Però també pot entendre que per altres formacions polítiques, i aquí el Sr. Aguado ha estat honest, que considerin que la independència no és el millor camí, que n'hi ha un altre. Però hi ha d'haver la possibilitat de triar el camí plegats. El Sr. Rull conclou assenyalant que allò que defensa és que el Sr. Turmo pugui discrepar; vol defensar un instrument per tal que el Sr. Turmo pugui dir que no. El problema és que el Partit Popular impedeix que altres puguin dir que sí. Aquesta és la diferència substancial, i no només en relació a aquest tema en concret, sinó sobre la visió de la democràcia en ella mateixa. CiU continuarà lluitant per tal que el Sr. Turmo, democràticament i pacíficament, pugui dir que no. El Sr. Rull demana al Partit Popular que deixi dir que sí a aquells que estan treballant per aquest ideal de justícia, de progrés i de benestar per a Catalunya.

Pren la paraula el Sr. Pérez, qui posa de manifest les reiterades al·lusions del Sr. Turmo al "síndrome del Diputat". El Sr. Pérez ha qualificat l'actitud del Grup del PPC, en alguna altra ocasió, com d'autisme polític. Com si les directives d'Europa, les lleis del Congrés, els Decrets-Llei, del Partit Popular o de qualsevol altre govern de Madrid o de Catalunya, no afectessin a la ciutat. El Sr. Pérez pregunta si la reforma laboral ha afectat o no a Terrassa; o si la congelació de la Llei de la Dependència ha afectat o no a Terrassa; o si l'actitud excessivament poc sensible del Partit Popular respecte l'Iniciativa Legislativa Popular sobre la dació en pagament no afectarà Terrassa. Sembla que a Terrassa no hi haurà desnonaments ni execucions hipotecàries. Sembla que Terrassa està protegida per una mena de paraigües que farà que res afecti la ciutat. Per tant, parlar d'aquests temes, com per exemple dels horaris comercials, afecta de manera molt directa a la ciutat. El Sr. Pérez pregunta si el Partit Popular pensa que amb els recursos i les competències que té un ajuntament, en relació per exemple a la promoció econòmica, es resoldrà el problema de les 24.000 persones aturades a la ciutat. Aquesta és l'estratègia del Partit Popular: centrifugar les responsabilitats i situar-les en qui no en tenen. El Sr. Pérez pregunta si el Grup del PPC pensa que la modificació de la Llei de Bases de Règim Local no afectarà a la ciutat. I tant que ho farà. El Sr. Turmo ha dit que no hi ha legitimitat democràtica sense legalitat. El Sr. Pérez manifesta que les lleis han de servir per canalitzar la voluntat popular, i no per limitar-la. Aquest és el problema i el punt de discrepància entre el Grup del PPC i el que ha defensat el Sr. Pérez. Aquest no és un problema jurídic, sinó un problema polític. Si hi ha voluntat política es poden trobar solucions jurídiques, i si es troben solucions jurídiques les lleis en eines per resoldre problemes. Si no es troben aquestes solucions jurídiques les lleis esdevenen armes contra la legitimitat democràtica. Per això el Sr. Pérez plantejava abans el dilema entre Constitució o democràcia. El Sr. Turmo opta clarament per la Constitució. El Sr. Pérez recorda que aquesta Constitució té ja molts anys, i el país ha canviat. El Sr. Pérez pregunta al Sr. Turmo si considera o no que cal reformar-la.

El Sr. Turmo assenyalava que el que s'intenta és generar confusió. En el decurs del present debat i en l'anterior, és indubtable que no s'ha pres cap decisió que tingui una eficàcia immediata a la ciutat de Terrassa. El PPC es va presentar amb una candidatura municipal per ser Regidors de Terrassa i intentar fer-ho de la millor manera possible, per complir amb el seu programa i millorar la situació i les problemàtiques de la ciutat. De moment no s'ha solucionat res que afecti directament a Terrassa i sobre el que el Ple en tingui competències. Els altres Grups municipals poden fer tota la demagògia que vulguin. És evident que qualsevol llei té una incidència sobre la ciutat. Tot la té. Però hi ha diferents àmbits i fòrums de debat, de discussió, on es prenen les decisions. Al Congrés dels Diputats, al Parlament de Catalunya i al Ple de l'Ajuntament es poden

prendre les decisions sobre els temes que correspongui. Hi ha, a més, una altra figura al Reglament Orgànic Municipal, que fa possible acords entre els diferents Grups municipals sobre aquells temes que no són municipals. Però els altres Grups no l'utilitzen, no els hi interessa, perquè no surten en els mitjans. Els interessa l'escenificació. És legítim. Els altres Grups tenen interessos partidistes que els marquen molt en el seu dia a dia. Per al Grup del PPC la preocupació és la ciutat de Terrassa, i per tant limiten les seves propostes a aquest àmbit. El Sr. Turmo afirma que no hi ha cap proposta, en tot aquest mandat, presentada pel Grup municipal del PPC, que no tracti qüestions que no siguin de competència municipal. Aquesta és la diferència entre el Grup del PPC i la resta de Grups d'aquest Ajuntament. La seva actuació pot ser legítima, però el Sr. Turmo pensa que s'està perdent temps que es podria destinar a altres qüestions. El Sr. Turmo recorda la xifra de més de 24.000 persones a l'atur. Amb l'anterior i amb la present proposta no s'ha solucionat res al respecte. La resta de Grups han cobert l'expedient amb les seves respectives direccions polítiques d'àmbit superior. Adreçant-se en concret al Sr. Rull i al Sr. Pérez, el Sr. Turmo manifesta que el problema és que cap de les dues forces polítiques té la majoria democràtica per canviar el marc normatiu vigent, i per això amb aquestes propostes, amb aquest discurs a favor de la democràcia i del dret a decidir, intenten canviar les normes per la porta del darrera. Hi ha una Constitució, volguda per tots els ciutadans d'aquest país en el seu moment. El Sr. Turmo planteja que qui la vulgui canviar aconseguixi els vots suficients per fer-ho. Però no els tenen.

El Sr. Aguado es refereix a les paraules del Sr. Turmo, quan deia que el Grup del PPC no presenta mai propostes que no siguin de Terrassa. No obstant, el Partit Popular sí fa propostes a Madrid que afecten Terrassa. Per tant, bo és que hi hagi una certa correspondència en aquest sentit. El Sr. Turmo diu que totes les forces polítiques, llevat del PPC, actuen per interessos partidistes. La recentralització que està duent a terme el Partit Popular és clarament una opció partidista. El discurs que fa el Sr. Turmo també és partidista, en la mesura que està defensant una opció, està marcant una opció, bé que legítima. No pot acusar als demés de fer política de partit, perquè el mateix Sr. Turmo també la fa. El Sr. Aguado és conscient de què hi ha d'altres prioritats, prioritats molt importants. El PSC no situa com a prioritari el debat nacional, però també entén que des de la tranquil·litat democràtica les coses es poden desenvolupar molt millor. S'ha deixar que les persones opinin, que diguin que sí o que diguin que no. El PSC dirà que no, però ho farà a una pregunta clara, no ambigua, una pregunta del tipus "Hauria de ser Catalunya un Estat independent?". El nostre país ja n'ha tingut prou d'ambigüitat. Fa molts anys que hi viu en l'ambigüitat. El PSC vol situar-se en un referèndum vinculant i legal, que faci l'esmentada pregunta concreta. Però no es quedarà aquí, com fa el Partit Popular, dient que no, sinó que demanarà una reforma de la Constitució, perquè vol un Estat federal, perquè vol lluitar per la convivència dels pobles d'Espanya i d'Europa. Aquest és el projecte socialista. No és un projecte independentista, que isoli el nostre país, i tampoc és un projecte recentralitzador. El Sr. Turmo ha reiterat que el Grup del PPC mai ha presentat una proposta que excedeixi de les competències de Terrassa. Però totes les lleis que imposa el Partit Popular estan traient força als municipis. En un lloc o altre s'han d'agafar els municipis, per defensar les seves competències. La Generalitat de Catalunya també necessita de les seves competències. Aquest és un bon funcionament de la democràcia, des de la proximitat. Però això el PSC reclama el federalisme, no la independència, i sobretot la democràcia, el dret a decidir.

El Sr. Rull insisteix en l'argument que donava al principi, que aquesta qüestió té molt a veure amb el dia a dia de la gent. El Sr. Rull explica tot seguit una vivència recent. Fa pocs dies va tenir la possibilitat de reunir-se amb deu periodistes danesos, que estaven molt interessats en el procés del dret a decidir, en el procés sobiranista de Catalunya. La seva obsessió era si amb un Estat propi Catalunya seria viable. Aleshores es van posar a sobre de la taula dades de la mateixa Unió Europea. Una d'elles és el rànquing de tots els 27 Estats de la Unió Europea, d'acord amb el seu PIB per càpita, la riquesa per habitant. Si en aquest rànquing, utilitzant els mateixos paràmetres,

s'incorporés Catalunya, amb dades de 2011, en plena crisi econòmica, el nostre país se situaria en la posició setena. Els danesos estan a la posició sisena. Alemanya a la vuitena. Tot seguit, es va preguntar a aquests periodistes sobre el nivell d'atur a Dinamarca. La resposta va ser que estaven una mica inquiets, que començaven a estar preocupats, perquè el nivell d'atur és del 7%. El nivell a Catalunya és del 23%. En el cas de Terrassa, 24.000 ciutadans que no tenen feina. La pregunta que van fer els periodistes va ser com és possible que un país, el setè país amb més capacitat de generar riquesa de la Unió Europea, té un 23% d'atur. Això no és explicable. Segurament, afegeix el Sr. Rull, hi ha coses que no s'han fet prou bé, i que hi ha un sistema productiu que no acaba de funcionar bé. Però és absolutament inexplicable que el setè territori, nació o país amb més capacitat de generar prosperitat, no tingui la capacitat de repartir-la adequadament. Aquesta és la base del problema. El Sr. Turmo s'ha referit diverses vegades a l'elevat nombre d'aturats. El Sr. Rull considera que aquesta és justament la qüestió: que hi ha molts aturats, que la situació és d'una crisi terrible, i a l'hora es constata que Catalunya genera prou recursos per tal que la seva gent no pateixi com està patint. Aquest és el debat de fons. Catalunya té 947 municipis, i el que s'està fent, com un clam, és que cada municipi de Catalunya aprovi resolucions com aquesta. Aquesta també és una expressió genuïnament democràtica. El Sr. Turmo es refereix al marc legal com a límit, però el marc legal es pot modificar. Hi ha una persona, gens sospitosa de ser un nacionalista català compulsiu, el Sr. Rubio Llorente, que ha estat President del Consell d'Estat i Vicepresident del Tribunal Constitucional, que diu que el problema és de base essencialment política. Respecte a la qüestió de si es vol resoldre aquesta problemàtica, atès que hi ha molts catalans que volen decidir lliurement, de manera democràtica o no, el Sr. Rubio Llorente deia que la Constitució té prou esclatxes com per permetre que un territori, que el poble de Catalunya, es pugui expressar lliurement, per exemple mitjançant un referèndum de caràcter consultiu. El mateix Rubio Llorente puntualitzava que són les normes les que han d'estar al servei de la gent, i no la gent al servei de les normes. Aquesta també és una diferència molt radical i substancial entre la manera rígida i tancada d'entendre la vida, per part del Grup del PPC, i la del Grup de CiU, molt més dinàmica, en la qual el centre de gravetat de tot són les persones. I les persones són la base de les nacions, i les nacions tenen dret a decidir democràticament com es volen regular internament i com volen que sigui el seu futur. En tot cas, el Sr. Rull valora molt positivament que avui s'hagi pogut teixir aquest gran acord, i que novament l'Ajuntament de Terrassa es caracteritzi perquè en les coses rellevants el seu Consistori sigui capaç d'arribar a grans consensos. Avui s'arriba a un consens molt important.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(3 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 7) Presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, a favor de la prevenció de residus, de la reivindicació del sistema de devolució, dipòsit i retorn (SDDR), i de la reclamació a Ecoembes d'un preu just per retribuir les recollides selectives dels ens locals.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Aquest proper mes de maig, l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) i "Ecoembes" haurien de signar un conveni que establiria durant 5 anys les condicions de valoració i retribució de recollides, transport, selecció i recuperació d'envasos i embalatges.

» Atès que a aquest conveni s'hi haurien d'adherir les entitats municipalistes FMC (Federació de Municipis de Catalunya), ACM (Associació Catalana de Municipis) i l'entitat AMB (Àrea Metropolitana de Barcelona) i posteriorment els ens locals. Aquest conveni s'adjunta a l'autorització que fa l'ARC perquè "Ecoembes" -Sistema Integrat de Gestió (SIG)- operi en el territori.

» Atès que la primera proposta presentada per part d'Ecoembes disminueix, en termes generals, la retribució als ens locals en aproximadament un 10 % respecte del darrer acord signat l'any 2009.

» Atès que la situació econòmica de molts municipis és de recursos escassos. S'afronten moltes dificultats, fins i tot, per exercir les competències obligatòries –com la recollida i el tractament dels residus municipals-. En aquest context, entenem que no és el marc idoni per disminuir la retribució per a la recollida, el transport i la selecció dels envasos i els embalatges.

» Atès que la campanya entorn als residus, el reciclatge i la reutilització han d'orientar-se a la responsabilitat compartida, el foment d'una política adient sobre els residus i a la sensibilització ambiental i de consums.

» Atès que aquesta situació fa que el món local, ara més que mai, treballem de manera conjunta. Hem d'aprofundir en les polítiques de prevenció en la generació de residus. Hem de demanar suport per impulsar la prevenció i el reciclatge a l'ARC, ateses les seves competències i l'excel·lent equip professional de que disposa.

» Atès que ens correspon insistir en la necessitat d'implantar també en el model de recollida selectiva d'envasos el SDDR (Sistema de Dipòsit Devolució i Retorn). L'Estatut de Catalunya ens dota de competències per fer possible la implantació d'aquest sistema a Catalunya. En aquests sentit, l'ARC pot promoure modificacions normatives .

» Atès que l'ARC pot impulsar l'Observatori d'Envasos i Embalatges, amb l'objectiu de recopilar, estudiar, contrastar i interpretar les seves pròpies dades i aquelles que pot obtenir. Necessitem, ara més que mai, la cooperació de l'ARC, per verificar la comptabilització de les dades de reciclatge i l'acompliment d'objectius assenyalats en la normativa vigent o nous objectius que es plantegin.

» Atès que cal que l'ARC ens ofereixi la seva cooperació i ens faciliti les dades i els paràmetres que ens permetin establir d'una manera justa la retribució de la feina que fem des dels ajuntaments en matèria de recollida selectiva, transport i selecció d'envasos i embalatges.

» Atès que considerem just i necessari que l'ARC, comptant amb els ens locals, presenti una alternativa al conveni proposat amb Ecoembes que serveixi per l'acompliment dels objectius de prevenció i reciclatge, sense minorar els recursos de la retribució als ens locals.

» Atès que Terrassa com a municipi compromès amb la recollida selectiva rebrà de manera directa l'afectació dels termes contemplats en el conveni que es pugui signar finalment.

Per tot això, el Grup Municipal d'ICV-EUiA, proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Manifestar el nostre rebuig a la possible rebaixa a l'entorn d'un 10 % de les retribucions d'Ecoembes als ens locals per a la recollida, transport i selecció d'envasos i d'embalatges.

Segon.- Demanar a l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) que prorrogui el conveni vigent amb Ecoembes, si cal 5 anys més, mentre dissenya amb la cooperació local un nou model de conveni.

Tercer.- Demanar a la FMC, l'ACM i l'AMB que encapçalin la petició de la pròrroga de l'actual conveni vigent amb Ecoembes. La voluntat del món local és treballar junts amb l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) una proposta alternativa.

Quart.- Demanar a l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) que faciliti les dades d'avaluació de compliment d'objectius del Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya (PROGREMIC 2007-2012).

Cinquè.- Demanar que en el nou Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya (PROGREMIC 2013-2018) s'incorporin nous objectius de prevenció, tenint en compte un nou model de conveni amb els Sistemes Integrats de Gestió (SIG).

Sisè.- Sol·licitar a la FMC, l'ACM i l'AMB que tinguin un paper actiu en la defensa dels interessos dels municipis i la ciutadania respecte a la cobertura de les despeses de les recollides subjectes al principi de la responsabilitat del productor.

Setè.- Instar al Govern de la Generalitat de Catalunya a elaborar una llei que permeti implantar a Catalunya el Sistema de Dipòsit, Devolució i Retorn (SDDR), així com en el disseny i anàlisi del cicle de vida dels envasos i en la prevenció del sobreenvasat.

Vuitè.- Demanar a l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) que promogui l'Observatori d'envasos i embalatges, amb la participació activa de tots els implicats, per fomentar la prevenció i el reciclatge.

Novè.- Demanar a l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) que cooperi amb el món local donant suport tècnic per elaborar i promoure els Plans locals de Prevenció en matèria de generació de residus.

Desè.- Obrir la participació a experts, sectors implicats i entitats socials entorn el model i el debat, amb l'objectiu d'aconseguir una millora en la prevenció i en la generació de residus.

Onzè.- Donar trasllat dels presents acords a l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), al Conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, a la Presidenta del Parlament de Catalunya i als grups parlamentaris, a la FMC, a l'ACM, als grups de l'AMB, a Ecoembes, Ecovidrio i a la Xarxa Retorna.»

Pren la paraula la Sr. Herrero, qui comença posant de manifest que es planteja aquesta Proposta un cop s'ha conegut la proposta d'Ecoembes a l'Agència de Residus de Catalunya, en relació a les condicions que han de regir en un nou conveni respecte la retribució als ajuntaments

per les tasques de recollida, selecció, transport, recuperació d'envasos i embalatges durant els propers cinc anys. Un estudi, força detallat, de la pròpia Agència de Residus, situa que la proposta d'Ecoembes suposaria una reducció mitjana en les aportacions als ajuntaments d'un 12,31%. És a partir de les dades d'aquest estudi, i de l'afectació que podria tenir per a Terrassa, que ha semblat oportú presentar aquesta Proposta. En primer lloc, es proposa manifestar el rebuig a la possible rebaixa de les retribucions d'Ecoembes als ens locals en el nou conveni. Cal tenir en compte que les aportacions econòmiques de l'actual conveni ja suposen un dèficit important per a l'Ajuntament de Terrassa, i que l'aspiració sempre ha estat que en els següents convenis aquest dèficit es pogués eixugar. La proposta que planteja Ecoembes, que és l'organització que agrupa als productors, no només allunya aquest objectiu de millora, sinó que incrementa el dèficit, que hauria de ser cobert per la ciutadania mitjançant un increment de la taxa de residus o altres impostos. També es constata que el Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya, que va finalitzar la seva vigència el 31 de desembre, encara no ha estat avaluat per l'Agència de Residus de Catalunya, o si més no encara no s'ha fet pública. Per tant, no se sap si s'han assolit els objectius plantejats i en quina mesura. Tampoc s'està abordant en aquests moments el nou Programa, amb la qual cosa impedeix marcar nous objectius, fer nous plantejaments, amb nous criteris i nous paràmetres. La Sra. Herrero entén que en aquesta situació, Catalunya i l'Agència de Residus es col·locarien en una situació de debilitat. El que es proposa és que si no es pot millorar aquest conveni, que es prorrogui l'actual. Durant aquesta pròrroga el que caldria fer, per part dels ens locals i l'Agència de Residus, és treballar una nova proposta, que s'articuli des de l'article 1 fins al final, d'acord amb el principi de responsabilitat ampliada del productor. Això significa que el productor és responsable del seu producte no només fins al moment en què algú el compra, sinó fins al final del seu cicle de vida, que també inclou, necessàriament el residu. Cal avançar cap a un nou sistema i un nou model totalment diferent a l'actual. La Sra. Herrero explica que la resta d'acords de la proposta planteja eines que ajudarien en aquest procés, des de l'Observatori d'Envasos i Embalatges fins a la regulació normativa a Catalunya dels sistemes de dipòsit, devolució i retorn, i el suport als municipis en l'elaboració dels plans locals de prevenció. I també potenciar la participació d'experts i entitats i sectors socials en aquest debat, per tal que aquest no quedi en un debat merament institucional. La Sra. Herrero manifesta que aquesta no és una moció en contra de ningú, sinó en defensa dels interessos de la ciutadania i del municipalisme.

El Sr. Pereira comença dient que hi ha dos plantejaments diferenciats. Un és el dels convenis que es puguin assolir, modificar o rectificar amb Ecoembes. L'altre és SDDR, el Sistema de Dipòsit, Devolució i Retorn. En relació amb aquest darrer aspecte, el Sr. Pereira recorda que al novembre de 2011 el Grup del PPC ja es va posicionar en aquesta Sala de Plens. El Grup del PPC està d'acord en afirmar els compromisos per desenvolupar les actuacions encaminades a reduir els residus i maximitzar la recuperació. El Sr. Pereira està d'acord en sol·licitar a l'Agència de Residus que prorrogui el conveni vigent amb Ecoembes, si més no durant cinc anys més si no s'arriba a l'acord corresponent i en benefici del municipi. El Grup del PPC també està d'acord en modificar el canvi de model de gestió dels envasos, a través del desenvolupament del SDDR, i a través de sistemes integrats de gestió. També està d'acord en sol·licitar una modificació de la Llei d'envasos i residus d'envasos. No obstant, el Grup del PPC no pot votar a favor de la Proposta, degut a l'oportunitat del moment. Hi ha arguments de pes per al canvi del sistema, però es tracta d'un canvi molt costós, massa elevat.

La Sra. Salvador comença assenyalant que el Grup de CiU no pot votar en contra de la Proposta. Ara bé, moltes d'aquestes iniciatives i peticions són aspectes que en aquests moments s'estan treballant ja en el món local. Aquest és el cas del nou conveni amb el Sistema Integral de Gestió (Ecoembes), o bé respecte les propostes d'impulsar un SDDR o un Observatori. Aquestes són iniciatives que o bé ja s'estan estudiant des del govern de la Generalitat de Catalunya, o bé són

aspectes a valorar en el futur escenari del nou Programa General de Residus, per 2013 o 2020. La Sra. Salvador afegeix que el Grup de CiU ha plantejat diverses esmenes als acords, encaminades a constatar el fet que ja s'estan treballant alguns d'aquests aspectes. El Grup de CiU considera que el seu vot ha de ser d'abstenció, per evitar una votació acord per acord. En tot cas, la Sra. Salvador vol fer un seguit de consideracions respecte la Proposta. Pel que fa al nou escenari del conveni amb Ecoembes, els acords primer, segon i tercer, la Sra. Salvador manifesta que a través de l'Agència de Residus de Catalunya ja s'estan treballant amb el món local i amb les associacions municipalistes els nous plantejaments d'aquest nou conveni, per tal d'obtenir les millors condicions. Respecte a la revisió i nou programa, acords quart i cinquè, actualment i també a través de l'Agència, també s'estan revisant i proposant els nous escenaris d'objectius i actuacions que ha de contemplar la nova planificació, aspectes que es traslladaran, en el moment en què es disposi d'un document preliminar, als representants del món local. Respecte a l'acord sisè, i a la sol·licitud d'un paper més actiu de les entitats municipalistes, la Sra. Salvador posa de manifest que aquestes sempre han intentat incidir-hi pel que fa a la responsabilitat del productor. Pel que fa al setè acord, la Sra. Salvador indica que des de l'Agència també s'està estudiant avaluar l'oportunitat d'impulsar l'establiment del SDDR per determinats envasos d'un sol ús, a fi d'incrementar-ne la recuperació. Respecte a l'acord vuitè, es tracta d'un tema que s'avaluarà en el nou Programa General de Residus 2013-2020, valorant la seva oportunitat. Respecte a l'acord novè, sobre els plans locals de prevenció, un àmbit de treball propi de l'Agència és la cooperació amb el món local, i només en aspectes de prevenció, sinó també en general sobre la gestió de residus. Pel que fa a l'acord número 10, la Sra. Salvador assenyala que l'Agència té oberts els mecanismes necessaris per tal que la societat en general pugui expressar-se i participar en temes de residus.

Pren la paraula a continuació la Sra. Labòria, qui anuncia que el Grup Socialista donarà suport a la Proposta. La societat actual, sobretot en les grans ciutats del món occidental, produeix gran quantitat de residus, que en molts casos són difícils i costosos de tractar i suposen un perjudici pel medi ambient. Aquesta situació es pot canviar amb la col·laboració i la responsabilitat de tots. En els darrers anys, a Catalunya, s'ha posat molt d'èmfasi en l'ordenació de la gestió dels residus, potenciant la recollida selectiva i establint sistemes de tractament final dels mateixos. És vital que ara es posi l'accent en les altres dues estratègies: la reducció i la reutilització. En aquest sentit, les administracions, i també els productors i distribuïdors d'envasos, han d'assumir la part de responsabilitat que els correspon. L'aposta pels sistemes de reutilització i reaprofitament d'envasos, basat en el SDDR, significaria un gran avenç en la reducció de residus. La reducció de residus ha de ser l'aposta clara de les administracions, en el sentit de què el millor residu és el que no es produeix. Afortunadament, també, hi ha alguns agents que intervenen en el mercat que ja estan assumint també aquesta responsabilitat, amb gestos com ara el lliurament de bosses de plàstic de forma gratuïta. D'aquesta manera estan començant a facilitar aquest canvi d'usos i hàbits dels ciutadans. No obstant, el conveni que l'Agència de Residus de Catalunya i Ecoembes tenen previst signar properament, lluny de posar la mirada en aquest canvi, mantenen el sistema tradicional vigent, i preveuen una disminució, en un 10%, de la retribució que els ens locals perceben en aquests moments. El conveni sempre ha estat desfavorable per als interessos municipals, ja que no cobreix els costos de recollida, i estableix un sistema de penalització per la presència d'impropis que és molt gravós. En un moment de crisi com l'actual, és inadmissible aquesta rebaixa de més del 10%. El sistema, a més, ha de contemplar els costos reals i totals que per als ajuntaments té aquesta recollida, i incrementar el nivell de responsabilitat dels productors d'envasos.

La Sra. Herrero posa de manifest que aquesta pretensió de conveni d'Ecoembes és inacceptable, no només per l'Ajuntament de Terrassa sinó per la majoria de municipis. En relació al que comentava la Sra. Salvador, és cert que aquest matí s'han comentat diverses esmenes plantejades pel Grup de CiU, la majoria de les quals podrien ser compartides. No obstant, hi havia

algunes que el Grup ponent no podia acceptar de cap de les maneres, ja que parteixen de supòsits totalment diferents. La Sra. Herrero no diu que l'Agència de Residus de Catalunya no estigui fent res. És més, és coneixedora que fins i tot no està d'acord amb el plantejament d'Ecoembes. L'Agència de Residus de Catalunya negocia en nom dels ens locals. Per tant, si els ens locals no hi estan d'acord, l'Agència no hauria de signar un acord d'aquestes característiques. El que planteja la Proposta és que només el fet d'haver de debatre en aquests moments una proposta d'Ecoembes, l'organització que agrupa els productors, ja és un mal inici d'una negociació. No ser capaç de treballar de manera conjunta els ens locals i l'Agència de Residus una proposta pròpia, i anar a una negociació d'una manera proactiva i no a la defensiva, posant a sobre de la taula el sistema que Catalunya planteja de recollida i recuperació de residus, situa la negociació en una posició de feblesa. No es tracta d'atorgar culpabilitats. Aquest és un tema molt complex, amb molts interessos econòmics al voltant d'aquest tema. El que es planteja és la pròrroga del conveni actual, i a partir d'aquí parlar i preparar un nou model que inclogui el SDDR, si més no en una fase inicial, limitada als envasos. El Sr. Pereira assenyalava que un canvi d'aquestes característiques seria molt costós. La Sra. Herrero pregunta per a qui ho seria. Per les empreses, no. El sistema és molt ineficient i molt ineficax. No tindria perquè implicar més costos. En tot cas, si algú ho ha pagar, haurà de ser el productor. El que es planteja a la proposta d'Ecoembes és que ho pagui la ciutadania. En el Ple de l'Ajuntament de Terrassa cal defensar els interessos generals i de la ciutadania, no l'interès dels productors ni de les empreses. Els productors, evidentment, repercutirien qualsevol cost en el preu del producte, de tal forma que qui ho pagaria seria el comprador. Però d'altra manera es paga entre tots.

El Sr. Pereira manifesta que es tracta d'una qüestió d'interès per al municipi i per a la ciutadania. La posada en marxa del PROGEMIC 2005-2012 representa més de 1.200 milions d'euros. Això és un gran cost per a la ciutat. El Grup del PPC se centra en les prioritats de la ciutadania. En una recent entrevista a la Sra. Herrero, a la pregunta de si la ciutat reclama aquest canvi, la Regidora va contestar que no existeix una pressió social per solucionar aquest problema. Per tant, el Grup del PPC seguirà ocupant-se dels problemes que interessin a la ciutat, i en un futur, que tant de bo sigui proper, quan aquestes prioritats no siguin tan fortes, es podrà reprendre aquesta proposta i es treballi conjuntament en la mateixa. El Grup del PPC posa l'èmfasi en el rebuig a la proposta de rebaixa del 10% de les retribucions d'Ecoembes als ens locals per la recollida, transport i selecció d'envasos i embalatges. Per aquest motiu, el Grup del PPC demana la votació separada del primer acord de la resta.

La Sra. Salvador manifesta que cal deixar treballar als grups que ja ho estan fent, que ja estan constituint, per aconseguir una millora en el conveni i en la proposta alternativa, que ha de dotar de millors condicions a tot el món local en la gestió dels residus. En tot cas, la Sra. Salvador considerava que això es podia haver incorporat com a esmena als acords. Així ha succeït a d'altres municipis, en els quals aquesta mateixa Proposta s'ha pogut aprovar amb un major consens. En tot cas, la voluntat d'arribar a acords per part del Grup de CiU s'ha posat de manifest. La Sra. Salvador valora positivament la voluntat de reforçar l'Agència de Residus. Aquest reforç es pot fer, també, donant suport i reconeixent el treball que ja s'està fent.

La Sra. Herrero reitera que algunes de les esmenes que li ha plantejat la Sra. Salvador són impossibles d'acceptar. Per exemple, la Regidora del Grup de CiU ha plantejat donar suport a l'avaluació del PROGEMIC. La Sra. Herrero pregunta com se li pot donar suport si no s'ha fet pública, o bé no existeix. També plantejava donar suport al nou programa 2013-2018, el qual no està encara elaborat. La Sra. Herrero posa de manifest que la FMC, l'ACM i l'AME són les associacions que en nom del municipalisme, i conjuntament amb l'Agència de Residus, estan negociant. Però aquestes entitats agrupen diferents municipis i que es planteja és que Terrassa fixi la

seva posició, i quan se li convoqui la pugui expressar, per tal que les entitats municipalistes negociïn en un sentit i no en un altre. Pel que fa a la intervenció del Sr. Pereira, la Sra. Herrero reitera el que va dir en una entrevista: no hi ha una pressió ciutadana. El món dels residus no és un problema que interessi a la gent. El mateix es podria dir respecte a la gestió de l'aigua, on malgrat els increments que s'estan aplicant, tampoc hi ha una pressió social. Aquests són móns on hi ha molts interessos econòmics, i la informació s'estructura des de l'opacitat més absoluta, des de la manca de transparència. Un dels temes que caldria abordar en el nou conveni és, precisament, aquest, el de la transparència, que tothom i les decisions que es preguin siguin conegudes per tothom. Respecte als impropis, la Sra. Herrero assenyala que el fet és que els residus que qualifiquen d'impropis són residus que no han d'anar al contenidor on ells diuen que han d'anar. S'han incrementat durant els darrers anys de manera exponencial. Això fa que el dèficit s'incrementi, per a l'Ajuntament de Terrassa i per als demés municipis. La Sra. Herrero es pregunta si els hàbits de la ciutadania són ara pitjors que abans, tot responent que no. Els hàbits son iguals o han millorat, però els criteris que aplica Ecoembes són més rígids, qualificant d'impropis cada vegada més residus, sense que l'Ajuntament pugui intervenir. Per això la Sra. Herrero parlava de manca de pressió social, per desconeixement i perquè són temes que malauradament no transcendeixen suficientment.

Es procedeix tot seguit a la votació separada de l'acord Primer, per una banda, i de la resta d'acords, per una altra. L'acord Primer és aprovat per unanimitat. Els acords del Segon a l'Onzè, són aprovats amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(3 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 8) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant la redacció d'un Reglament de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Considerando que el principio de transparencia ha de constituir uno de los ejes vertebradores la actividad pública. Y en este sentido, el Ayuntamiento de Terrassa ha de profundizar y desarrollar una mayor transparencia de los datos que obran en su poder, sin querer desmerecer los esfuerzos llevados a cabo hasta el momento, pero que resultan insuficientes.

» Considerando que el principio de transparencia abarca tanto la “publicidad activa” como el derecho de acceso a la información pública, así como los principios éticos y de actuación que deben presidir la labor de los miembros de gobierno y cargos de la administración, y en nuestro caso, referidos a la administración local.

» Considerando que la obligación de publicidad activa supone que los sujetos obligados habrán de poner a disposición de la ciudadanía, de forma activa y sin solicitud previa alguna, información cuyo conocimiento se considera de interés.

» Considerando que el derecho de acceso a la información pública determina que todas las personas tienen derecho a acceder a la información pública en los términos previstos en el artículo 105 b) de la Constitución, con los límites establecidos legalmente en función de otros

derechos e intereses cuya protección resulta legítima, siendo necesario el equilibrio entre la protección de datos de carácter personal y el derecho de acceso a la información pública.

» Considerando que en la actual situación de crisis económica, por un lado, con todas las dramáticas consecuencias que se derivan de esta situación, y por otro lado, con un alto grado de desconfianza de la ciudadanía respecto a sus dirigentes políticos, resulta del todo imprescindible abordar y establecer reglamentariamente una serie de principios éticos y de actuación, que habrán de ser asumidos por todos los miembros y cargos públicos, cuya finalidad sea abundar en el Buen Gobierno.

» Considerando que el Ayuntamiento de Terrassa ha inaugurado recientemente, en el entorno de la página web municipal www.terrassa.cat, los espacios virtuales “Open Data Terrassa” y el Portal “Transparencia Terrassa”, sin embargo no ha regulado los contenidos y datos que debieran ser obligatoriamente publicados, dejando a la discrecionalidad del equipo de gobierno esta decisión e impidiendo con ello a la ciudadanía su derecho a exigir su publicación.

Es por todo lo expuesto por lo que se propone al Ayuntamiento en Pleno la adopción de los siguientes

ACUERDOS:

PRIMERO: Redactar un Reglamento de Transparencia, Acceso a la Información Pública y Buen Gobierno que regule los contenidos y datos que obligatoriamente deberán publicarse en los espacios virtuales de los que disponga este Ayuntamiento y que asimismo establezca los principios éticos y de actuación que deberán asumir los responsables políticos y altos cargos de la Corporación Municipal.

SEGUNDO: Facultar al Itmo. Señor Alcalde-Presidente del Excm. Ajuntament de Terrassa para firmar la documentación necesaria para la ejecución del acuerdo anterior.»

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, per tal de presentar aquesta Proposta de Resolució. El Sr. Rodríguez puntualitza que després d'una hora i quart de sessió plenària, finalment s'entra a debatre un assumpte de competència municipal. Després es lamentarà la defamecció dels ciutadans respecte als seus representants polítics. El Grup del PPC presenta una Proposta de Resolució plantejant la redacció d'un Reglament de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern, que reguli els continguts i dades que obligatòriament hauran de publicar-se en els espais virtuals dels què disposi l'Ajuntament, i que així mateix estableixi els principis ètics i d'actuació que hauran d'assumir els responsables polítics i alts càrrecs de la Corporació municipal. Aquesta proposta es presenta perquè el Grup del PPC entén que ara, més que mai, en atenció a la defamecció ciutadana vers els seus representants polítics, és el moment de crear eines i instruments de transparència i de bon govern per als ajuntaments. El Sr. Rodríguez valora els gestos que ja ha fet l'equip de govern en relació a la transparència en la pàgina web. El Grup del PPC exigeix, però, un nivell de profunditat major en aquesta transparència i bon govern. Aquests són els motius de la presentació d'aquesta Proposta.

La Sra. Salvador manifesta que el Grup de CiU considera molt important que des de l'administració municipal es duguin a terme iniciatives encaminades a potenciar la transparència i la proximitat cap a la ciutadania, així com l'impuls d'una cultura ètica per part de tots els treballadors i treballadores, i en concret dels càrrecs electes de tota l'organització. En el cas de la present Proposta de Resolució el vot del Grup de CiU serà d'abstenció. En diverses ocasions, com per exemple a la

Junta de Portaveus, el Grup de CiU ha manifestat el seu interès per endegar accions en conjunt, de manera consensuada, per aconseguir el compromís de tothom en aquestes fites. Fins a la data d'avui només hi ha un espai on treballar això, dins la comissió de participació ciutadana. És cert que hi ha previst elaborar un reglament en temes de transparència, la qual cosa és positiva. El Grup de CiU dóna un vot de confiança en relació a aquesta iniciativa, i s'ofereix per col·laborar en el que calgui. Per altra banda, la Sra. Salvador assenyala altres accions dutes a terme per l'equip de govern, com ara l'*Open Data* i el Portal de Transparència. Cal veure com evolucionen aquestes accions, tot i que presenten alguns inconvenients. Un d'ells és la dificultat d'accés al Portal, fins i tot des d'ordinadors del propi Ajuntament, atès que hi ha equips que són obsolets. Una altra dificultat és la manca d'informació vers la concreció i l'abast de les mesures, perquè no es disposa de calendari i no es coneix si després de les mesures anunciades en vindran d'altres i com seran. Tota aquesta informació fóra bo compartir-la, i no adoptar-les de manera unilateral. La Sra. Salvador demana més complicitat al respecte. Per altra banda, i en relació als temes ètics, la Sra. Salvador manifesta que es tracta d'un tema molt ampli, que hauria d'incloure aspectes com ara la integritat, els valors, els compromisos, l'actuació davant l'incompliment d'aquests compromisos, tan dels electes com de tots els treballadors municipals. És en aquest sentit que el Grup de CiU ha mostrat la seva predisposició a iniciar un treball conjunt, que inclogui reglaments o altres tipus d'acords, que siguin conjunts.

El Sr. Vega es refereix a l'al·lusió del Sr. Rodríguez a què finalment es tractava al Ple un tema municipal. El Sr. Vega recorda que alguna vegada el Grup del PPC ha presentat alguna Proposta de Resolució supramunicipal, com ara en contra d'una pujada de l'IVA aprovada pel govern socialista d'en Rodríguez Zapatero. Aquella decisió no depenia de l'Ajuntament de Terrassa. El Sr. Vega, centrant-se en la Proposta de Resolució, recorda que en les converses mantingudes amb caràcter previ al Ple, va demanar al Grup del PPC que la retirés, no per no coincidir en el contingut. Quan el propi Sr. Vega va presentar als Grups de l'oposició, fa un mes, aquests portals, ja va explicar que les actuacions responien a una voluntat de l'equip de govern. No venia obligat per cap llei, però dins de l'acord de govern de les dues forces polítiques hi havia el compromís d'avançar en la transparència i en retre comptes davant la ciutadania. També es va explicar que es volia començar explicant algunes dades. Es va voler començar amb uns contingut mínims, però amb la voluntat d'avançar. També es va informar que s'estava començant a treballar en un reglament, del qual s'espera disposar d'una proposta en un parell de mesos i tenir la complicitat de tots els Grups municipals. Aquest reglament ha de ser consensuat per tots els Grups polítics. Es farà una proposta oberta, que ja s'està començant a treballar. És per això que el Sr. Vega demanava la retirada de la Proposta. Per altra banda, el Sr. Vega recorda que hi ha el compromís del govern de l'Estat de presentar una Llei de transparència, que reguli els continguts mínims. Fins ara no l'ha presentat. Però durant aquest temps, i d'acord amb els anuncis del govern de l'Estat, el govern municipal ja ha començat a treballar. Malgrat tot això, el Grup del PPC ha decidit no retirar la Proposta. El Sr. Vega s'ha ofert a disposar d'una proposta en un mes o un mes i mig, i per això demana la confiança de les forces polítiques de l'oposició. Es tracta d'un termini prudencial. La situació actual és de dificultats econòmiques, i el govern no pot disposar de persones que es dediquin exclusivament a aquesta tasca. Per altra banda, la diligència que el Grup del PPC reclama al govern municipal no la demostra amb el govern central. Segurament perquè en aquests moments el compromís de transparència no li és massa còmode al govern central. Per tot això, el Sr. Vega ha fet arribar al Grup del PPC una proposta de transacció, que recull la proposta inicial i l'amplia una mica. Aquest redactat, pel que fa a l'acord Primer, consistiria en què es finalitzin, en un termini prudencial, els treballs iniciats de redacció d'un reglament o ordenança de transparència i accés a la informació. Aquest redactat recull el que es planteja a la Proposta. El Sr. Vega també proposaria un acord Segon, en els termes de reclamar al govern de l'Estat que agiliti els tràmits de redacció de la Llei de Transparència, que s'ha compromès a aprovar, que sigui ambiciosa en el seu àmbit

d'aplicació, incorporant a més de les administracions públiques els partits i altres estaments, i en els seus continguts obligatoris, també per aquestes administracions, possibilitant també la participació de les administracions locals en la seva redacció. Pel que fa a l'acord Tercer, seria el mateix que el Segon de la proposta del Grup del PPC. El Sr. Vega demana al Grup del PPC que sigui flexible, per tal de poder aprovar una Proposta que recull una voluntat de consens que és compartida per tots els Grups.

El Sr. Rodríguez anuncia que la fórmula utilitzada pel Sr. Vega d'acusar al Grup del PPC d'haver presentat també propostes supramunicipals és una fórmula desfasada i que genera desafecció política. El Sr. Vega ha dit que ja hi ha elements de transparència en la pàgina web de l'Ajuntament de Terrassa. El Grup del PPC ho valora positivament, però els continguts que es publiquen en els dos portals de la web són unilaterals, que l'equip de govern determina, parcials i subjectius. Per tant, es desvirtua un dels elements fonamentals de la transparència, que siguin els ciutadans qui decideixen quin tipus d'informació volen accedir-hi. Si l'equip de govern determina unilateralment informacions que pot retirar quan considera oportú, es perd un dels pilars del concepte de transparència. El Sr. Vega ha fet referència a la normativa que ha de venir del govern de l'Estat. El Sr. Rodríguez considera que això no pot ser un motiu per dilatar l'elaboració d'un reglament per part de l'Ajuntament de Terrassa. S'ha disposat de molt de temps per a la creació d'aquest reglament, en relació al qual l'Ajuntament té competència per aprovar-lo. Altres ajuntaments ja en disposen. La normativa estatal, a més, seria una normativa de mínims. La normativa municipal es podria adaptar fàcilment a aquests mínims estatals. Si l'equip de govern hi està d'acord, el Grup del PPC no tindria cap inconvenient en retirar l'exposició de motius de la Proposta, i votar arribar a un acord general, en benefici de la ciutat.

La Sra. Salvador fa èmfasi en relació a la qüestió del consens. És molt important assolir-lo i treballar des d'una perspectiva molt més àmplia, que no només inclogui la redacció d'un reglament, sinó també d'altres alternatives com declaracions institucionals, mesures concretes per la transparència, codis ètics, etc. És prioritari poder disposar d'un espai en el qual poder parlar-ne.

El Sr. Vega posa de manifest que l'exposició de motius no és objecte de votació. Es voten els acords. El que ha plantejat el Sr. Vega és modificar els acords. L'equip de govern es va comprometre amb els ciutadans, en base a una decisió voluntària, a fer aquest reglament. Es va preferir, com es va explicar en el seu moment, presentar uns continguts. A més, s'està treballant en el reglament. Allò que ha demanat el Sr. Vega és temps. Un reglament d'aquestes característiques, presentant una proposta oberta, és una tasca que no és fàcil i que requereix temps. No es tracta només de la manca de normativa estatal, tot i que si se'n disposés seria tot plegat més fàcil. Però aquesta no és l'excusa. El Sr. Vega reitera la necessitat de temps. Per això ha demanat al Grup del PPC la retirada de la Proposta, o si més no un redactat més flexible. El Grup del PPC s'hi nega, segurament perquè vol obtenir un titular. Per tot plegat, per aquesta manca de flexibilitat i de manca de voluntat de negociació, el Grup Socialista votarà en contra de la Proposta. El govern municipal manté el compromís d'assolir acords, de voluntat de cercar complicitats, de què sigui una ordenança o un reglament consensuat. Es manté el compromís amb la ciutadania de poder tenir una proposta en un període d'un mes o un mes i mig.

El Sr. Rodríguez assenyala que el fet que en l'únic punt de l'Ordre del dia Ple en el qual es debat una qüestió de competència municipal, el Sr. Vega pressuposi que el Grup del PPC busca un titular, no és de rebut. El Grup del PPC està disposat a arribar a un acord. Per això, l'acord que es planteja a la Proposta de Resolució és obert. No es marca cap període de temps, sinó que s'està demanant la redacció d'un reglament de transparència, d'accés a la informació pública i bon govern, que reguli els continguts i dades, sense marcar cap termini de temps. El Grup del PPC es

posa, fins i tot, a disposició de l'equip de govern per treballar en aquest sentit. No està pressionant a l'equip de govern per a què ho faci en un mes o en un mes i mig. En la proposta no es parla de cap termini. Per tant, és el Grup del PPC el que té la voluntat d'arribar a un acord amb l'equip de govern per a la redacció del reglament, i és el propi govern municipal el que volent introduir nous acords en la seva proposta de transacció vol obstaculitzar l'assoliment d'un acord en aquest sentit.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(3 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Epígraf 9) Presentada pel Grup municipal del PSC, davant l'impagament de la despesa farmacèutica.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« L'acumulació de quatre mesos d'impagaments del Catsalut en les factures de medicaments, sumada a les successives retallades de preus i marges de benefici, ha deixat el sector de les oficines de farmàcia en una situació molt propera al col·lapse, amb conseqüències que poden arribar a ser molt greus: des del tancament definitiu de negocis fins al perill de desprovisió a la ciutadania.

» Els retards en els pagaments del Catsalut als farmacèutics no són un fet aïllat, sinó que se sumen als que pateix tot el sistema sanitari públic de Catalunya. La manca de criteri i prioritats ha creat un escenari on els cobraments semblen sotmesos al atzar (un mes no cobren els socio-sanitaris, l'altre els hospitals, el següent les farmàcies...), que genera una gran incertesa i inquietud, i agreuja la dramàtica situació financera de gran part dels proveïdors.

» El sector de les farmàcies és una peça fonamental en l'accés dels usuaris als medicaments i una de les primeres línies assistencials del sistema sanitari, per la qual cosa els perjudicis que pugui patir poden afectar greument tot el sistema. Tampoc no podem oblidar que gran part dels farmacèutics són treballadors autònoms o petits empresaris que aquest problema col·loca a la vora del tancament en un entorn en el qual qualsevol lloc de treball és un bé de valor incalculable.

» Amb els impagaments reiterats el sistema sanitari públic es situa a la vora d'un precipici, i deixa a la seva sort els autònoms amb petits negocis que deia defensar. Estem davant d'un govern, sense solucions, sense prioritats clares, sense noves idees i sense força ni capacitat de diàleg davant el govern del PP a l'Estat, el qual està sotmetent Catalunya a una situació d'asfíxia econòmica i financera.

» És per això, que cal recuperar el consens perdut amb el sector mitjançant l'impuls de la Mesa del Medicament de Catalunya, òrgan constituït al 2009 amb tots els agents relacionats amb el sector del medicament a Catalunya: la indústria, la distribució, les oficines de farmàcia, els consells de col·legis professionals, les patronals del sector, els fòrums de pacients, els experts de

diverses institucions, i el Departament de Salut, que faciliti trobar camins per a superar aquesta situació.

» Cal garantir que els ciutadans no es veuran privats dels medicaments que els són necessaris per la cura de la seva salut, sense fer-los patir més repercussions en la seva malmesa economia.

És per tots aquests motius que el Grup Municipal Socialista proposa per a la seva aprovació al Ple de l' Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS

Primer. Instar el Govern de la Generalitat a la convocatòria immediata d'aquesta mesa per arribar al més aviat possible a una proposta consensuada d'estructura de finançament del sistema, que fixi les prioritats i distribueixi els recursos de manera equilibrada entre tots els actors implicats.

Segon. Alhora demanar al Govern de l'Estat amb càrrec al FLA, Fons de Liquiditat autonòmica, una partida finalista suficient per a fer front amb caràcter immediat els pagaments pendents.

Tercer. Traslladar aquests acords al Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya, als Grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a la FMC i l' ACM, a les entitats socials i ONG del municipi i als mitjans de comunicació locals.»

Pren la paraula la Sra. Soler, qui comença manifestant que el motiu de la presentació d'aquesta Proposta és l'impagament, per part de la Generalitat de Catalunya, de la despesa sanitària farmacèutica. La Sra. Soler destaca, a més de la injustícia que suposa l'impagament dels medicaments als farmacèutics, el paper tan important que tenen dins el nostre sistema sanitari. A Terrassa hi ha més de cinquanta farmàcies, que dispensen medicaments i aleshores assessoren en temes de prevenció i promoció de la salut. Els farmacèutics i els professionals que treballen dins aquest camp constitueixen un pilar molt important del sistema sanitari. En aquests moments, aquest sistema està en perill i això afecta de manera molt important la ciutadania. La salut, igual que l'educació, les pensions o els serveis socials, formen part del sistema de benestar i dels drets essencials dels ciutadans. És obligació dels governs governar amb equitat, amb justícia, amb responsabilitat, per mantenir l'equilibri del sistema sanitari. La Sra. Soler destaca que degut a aquest impagament la situació és insostenible. La Generalitat de Catalunya té l'obligació de no passar la responsabilitat als farmacèutics. Al capdavant, serà la salut de la ciutadania la que se'n ressentirà i la que acabarà pagant tot aquest problema, si no s'hi posa una solució. L'administració no paga a les farmàcies des del mes de novembre, llevat del 30% que s'ha pagat ara de les receptes del mes de gener. Ara es pagarà l'altra part del mateix mes. Aquesta situació no pot continuar. Els farmacèutics no poden assumir el cost dels medicaments. Això és competència i responsabilitat de la Generalitat de Catalunya. Caldria que la Generalitat es definís, expliqués quina és la seva estratègia, com pensa acabar de pagar els endarreriments, i quines són les seves prioritats. La Sra. Soler considera que davant d'aquesta situació és molt important que es convoqui la Mesa del Medicament de Catalunya, que engloba tot el sector farmacèutic, que és un òrgan participatiu, amb la representació dels responsables farmacèutics, distribuïdors, el Departament de Salut, els usuaris, professionals d'aquest camp i diferents institucions. És un òrgan en el qual es poden prendre decisions per mantenir l'equilibri del sistema sanitari. La Proposta de Resolució ofereix diàleg i voluntat de consens, per tal d'estabilitzar el sector i donar seguretat als farmacèutics i als usuaris.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Salvadó, qui anuncia que el Grup d'ICV-EUiA donarà suport a la Proposta. Aquest és un tema que, tristament, comença a esdevenir un clàssic en aquesta Sala de Plens. En sessions anteriors ja s'ha parlat de greus impagaments per part de la Generalitat de Catalunya a entitats del tercer sector social, a beneficiaris de la Renda Mínima d'Inserció, fins i tot a alguns que ja la tenen reconeguda, i també de greus impagaments al propi Ajuntament de Terrassa. El Sr. Salvadó recorda que el deute és de 21 milions d'euros, dins dels quals entren partides tan sensibles com els cinc milions que es deuen als serveis socials municipals, o un milió d'euros en concepte de beques de menjador escolar. Aquesta és una situació que trasllada el problema de tresoreria d'un nivell administratiu concret a tota a la resta de nivells administratius, i per extensió al conjunt d'empreses i institucions del país, amb conseqüències dramàtiques, com per exemple l'endarreriment en el pagament de nòmines. Hi ha sectors, com el de l'educació en el lleure, que tenen entitats que porten un any sense pagar nòmines. Un altre cas és l'endarreriment en el pagament a proveïdors, amb el que això significa de risc de desabastiment de béns tan bàsics com els medicaments. En resum, de generar una cadena d'impagament en el país, i autèntiques situacions de ruïna empresarial i també familiar i personal. El problema de l'impagament a les farmàcies no és un problema aïllat, sinó que il·lustra una situació molt greu de tot el sector consorciat català, que es troba en el límit del col·lapse. Exemples d'altres àmbits del sector consorciat que es troben en situacions molt difícils són les entitats socials. Se n'ha parlat en aquest Ple. El deute de la Generalitat de Catalunya és de 400 milions. Pel que fa als geriàtrics, les associacions patronals corresponents situen un deute de 1.850 euros per plaça de geriàtric públic. En aquest cas cal afegir els greus endarreriments en el pagament de la Llei de la dependència, que es pot arribar a cobrar fins a set mesos després de produir-se l'ingrés. El Sr. Salvadó es refereix tot seguit als proveïdors sanitaris. A Mútua de Terrassa se li deuen 66 milions d'euros, la qual cosa ha provocat ja endarreriments en el pagament de les nòmines, i un greu deteriorament de la situació laboral, que ha acabat amb denúncies davant la Inspecció de Treball.

El Sr. Turmo manifesta que, tot i que es tracta d'un tema molt sensible, aquesta és una altra proposta que, com a dit la Sra. Soler, és competència de la Generalitat de Catalunya. És una proposta sobre la qual l'Ajuntament de Terrassa no pot decidir. Amb independència de quin sigui el resultat de la votació final, tot quedarà igual, malauradament ja que es tracta d'una qüestió molt sensible. Per tant, el Sr. Turmo es limitarà a posicionar el vot del Grup del PPC i el motiu. El Sr. Turmo comparteix la preocupació expressada en els primers paràgrafs de l'exposició de motius. No comparteix, però, el redactat del quart paràgraf, on s'introdueix la demagògia habitual i partidista de les formacions d'esquerra. Pel que fa als acords, el Grup del PPC votarà a favor del Primer, i tot i que entén el sentit i la finalitat del Segon acord, el vot serà d'abstenció, ja que tot i que comparteix que a través del Fons de Liquiditat autonòmica es puguin pagar deutes als proveïdors, del que es tracta, ja és una Proposta de Resolució d'àmbit supramunicipal, és de que s'apunti on rau el problema. El problema està en la gestió de la Generalitat de Catalunya i en les seves prioritats. Potser entre aquestes prioritats està construir estructures d'Estat, i no destinar diners a serveis socials i als serveis que necessita la ciutadania. S'ha orientat malament el sentit de l'acord, tal i com està plantejat.

La Sra. Valverde demana en primer lloc la votació separada de l'acord Primer, per una banda, en el qual el Grup de CiU s'abstindrà, i del Segon i Tercer, als quals hi votarà a favor. Pel que fa al contingut estricte dels acords, la Sra. Valverde assenyala que el Departament de Salut es reuneix de manera periòdica i freqüent amb els agents del sector farmacèutic, donada la situació crítica que s'està vivint. Per tant, tot i que no es convoqui la Mesa del Medicament de Catalunya, de la qual en forma part no només el sector farmacèutic sinó també els afectats, representants del sector d'infermeria, Col·legi de Metges, etc., la Generalitat de Catalunya està fent trobades.

Precisament, el dia 11 d'abril està prevista una reunió amb els cinc grans laboratoris farmacèutics per tracta el tema. També la setmana propera està prevista una reunió amb el Col·legi Oficial de Farmacèutics de Catalunya, per tal de poder donar resposta i buscar desencallar la situació. Avui s'ha parlat, en un altre punt de l'Ordre del dia, sobre el dret a decidir. El Sr. Rull ha dit que Catalunya no hauria d'estar patint aquestes angoixes i estretors, atès la riquesa que genera. Per tant, cal cercar solució al present desgavell.

La Sra. Soler assenyala, en relació a la intervenció de la Sra. Valverde, que la Mesa és un òrgan molt representatiu de tot el sector, no només del farmacèutic sinó també de les persones afectades per la necessitat de prendre medicació. La Sra. Soler pensa que tot allò que és representatiu fa por al Grup de CiU. En aquests moments la ciutadania demana participar. Les polítiques han d'anar canviant, perquè el context també ho està fent. Això vol dir que s'han de fer polítiques molt properes als ciutadans, polítiques en les quals hi puguin participar i decidir, en relació a tot allò que afecta a la seva salut. Els medicaments són essencials per a la salut, i per tant els ciutadans tenen dret a decidir i a participar en òrgans on s'hi tracten aquestes qüestions. En aquests moments cal ser capaços d'avançar en polítiques no allunyades dels ciutadans, sinó en polítiques properes, de carrer, de meses participatives. Convé que el govern de la Generalitat de Catalunya tingui noves idees, que no es quedi encallat en la seva política habitual. Pel que fa a la intervenció del Sr. Turmo, la Sra. Soler reconeix que es tracta d'una competència de la Generalitat de Catalunya, però s'està parlat de més de 50 farmàcies terrassenques, que donen assistència a la ciutadania de Terrassa. L'Ajuntament té l'obligació de reclamar a l'administració competent que compleixi amb els drets de la ciutadania.

El Sr. Salvadó manifesta que allò que ha d'exigir l'Ajuntament de Terrassa és que el govern de la Generalitat de Catalunya busqui solucions. Aquesta recerca de solucions és competència de la força política que està governant actualment la Generalitat de Catalunya. No obstant, el Sr. Salvadó vol fer dos suggeriments al respecte. En primer lloc, en relació a la despesa farmacèutica, el Sr. Salvadó demana que no es torni a caure en l'error en el qual es va caure fa uns mesos, intentant afrontar aquest tema amb solucions errònies, com ara l'euro per recepta. La solució no pot passar per convertir els farmacèutics en recaptadors de taxes, sinó que ha de pagar, simplement, per pagar-los quan toca. En segon lloc, des de la complicitat que pugui haver-hi amb CiU respecte al dret a decidir, el Sr. Salvadó manifesta que no es pot situar aquesta tema com una mena de solució miraculosa, que per sí sol resoldrà, i a curt termini, tots els problemes als quals s'enfronta avui el nostre país. Fins i tot amb l'escenari hipotètic d'un canvi de finançament o una altra fórmula de relació amb l'Estat, l'escenari seria a mig termini. Poden haver-hi desaparegut la meitat de les farmàcies de la ciutat quan això es pogués dur a terme. Per altra banda, correspon a la Generalitat de Catalunya, a CiU, rectificar l'error que va cometre fa un any donant recolzament a la Llei d'estabilitat pressupostària espanyola, i impulsar-ne una de catalana. Aquest marc normatiu és el que ara mateix està obligant al govern de la Generalitat de Catalunya a prioritzar el retorn del deute amb els bancs, abans que el manteniment de l'Estat del benestar i de l'economia real que exemplifiquen les empreses proveïdores de la ciutat i del conjunt del país.

El Sr. Turmo pregunta si el text d'aquesta Proposta de Resolució és únic en el cas del Ple de Terrassa, o és idèntic al que s'hagi pogut presentar a d'altres municipis. A més, no hi ha cap referència a la ciutat i a les farmàcies de la ciutat. El Sr. Turmo insisteix, però, en què aquesta és una qüestió molt sensible, i per aquest motiu el Grup del PPC demana la votació separada, anunciant que donarà suport a l'acord Primer. El Sr. Turmo afegeix que quan qualsevol força política presenta una proposta de resolució, el que pretén és canviar les coses, que es dugui a terme una iniciativa, una actuació, millorar la situació, resoldre una problemàtica. Amb aquesta Proposta de Resolució, s'aprovi o no, tot quedarà igual, com ha passat amb les altres, llevat de la presentada

pel Grup del PPC. És el mateix presentar una Proposta de Resolució que no és de competència municipal que signar un acord de la Junta de Portaveus, a efectes d'eficàcia, que és el que haurien de buscar els polítics. El Sr. Turmo continua insistint en què aquests temes es tractin en el marc de la Junta de Portaveus, on seria possible assolir acords, com per exemple en relació a l'acord Primer de la present Proposta de Resolució, llevat del Grup de CiU. L'eficàcia seria la mateixa. Però el que s'està intentant és, relació a temes molt sensibles i que afecten molt la ciutadania, cobrir l'expedient amb les estructures polítiques. En relació a l'acord Segon, en el qual el Grup del PPC s'abstindrà, el Sr. Turmo considera que el plantejament està mal orientat. Es tracta d'una qüestió de gestió i de prioritats de la Generalitat de Catalunya. Resulta irònica la intervenció de la Sra. Valverde, quan el pressupost de l'any 2012 de la televisió pública catalana de gairebé 300 milions d'euros, amb les subvencions que s'estan destinant a mitjans privats de comunicació, amb l'entramat d'empreses públiques depenents de la Generalitat de Catalunya, i amb les anomenades ambaixades. Evidentment, el govern de CiU té altres prioritats, i la despesa social o la despesa en equipaments no està entre elles.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rull, qui assenyala que la Sra. Valverde, en la primera intervenció del Grup de CiU, ha explicat quin és el capteniment del govern de la Generalitat de Catalunya. El Sr. Rull intervé en aquest segon torn perquè dona la sensació que altres forces polítiques municipals són només uns observadors de la realitat. Que el Sr. Salvador faci de notari del regne, expliqui quina és la situació de dificultats econòmiques de la Generalitat de Catalunya, ignorant que el Grup d'ICV-EUiA ha format part del problema. Això, com a mínim, té un punt d'audàcia. La setmana passada, la Sindicatura de Comptes va fer al balanç sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya de l'any 2010. La situació és que hi ha pagaments diferits, compromesos pel govern del PSC, d'ERC i d'ICV-EUiA, per valor de 79.500 milions d'euros. El darrer pagament diferit, d'aquest compromisos, se situa en l'any 2108. Cap dels presents hi serà aleshores. El més probable és que els fills dels presents tampoc hi siguin. Això vol dir que per aquest pagament, cada any, la Generalitat de Catalunya ha de pagar un milió d'euros, per un pagament per una reserva de sòl a la Zona Franca. Enguany, la Generalitat de Catalunya haurà de pagar 212 milions d'euros d'un cànon d'estacions de la Línia 9, la major part de les quals encara no estan en funcionament. Aquestes forces polítiques, durant els anys 2009 i 2020, van perpetrar la "V" perfecta: baixen els ingressos i en comptes de moderar la despesa, que ha estat la característica de l'Ajuntament de Terrassa, la va augmentar exponencialment. Això ha generat una situació d'endeutament i de col·lapse absolut, que afegit al dèficit fiscal, genera una situació de tensió extraordinària. Per tant, és evident que cal prendre totes les mesures per pagar tot els farmacèutics, la PIRMI, els ajuntaments. Però el Sr. Salvadó no presentar-se com a notari, descrivint la realitat com si la seva força política no fos responsable d'una part molt important de tot el que va passar. El Sr. Rull es mostra d'acord amb el Sr. Salvador en una cosa: si Catalunya aconsegueix ser independent, i ho ha de ser, aquesta motxilla que les forces polítiques esmentades van crear, trigarà molt de temps en poder ser superada. Aquest és el problema de fons. El govern de la Generalitat de Catalunya està prenent mesures per poder pagar sectors que són els més sensibles de la societat, com l'àmbit de la salut, de l'educació o dels serveis socials. Però el Grup d'ICV-EUiA, i la resta del tripartit, no poden donar massa lliçons a CiU.

La Sra. Soler posa de manifest que aquest és un tema de prioritats polítiques. Per part de CiU s'han retirat impostos que es podien haver mantingut per poder fer front a situacions que afecten a l'Estat del benestar. La importància de la Mesa consisteix en què si s'hagués reunit no hi hagués hagut la incongruència de l'euro per recepta, ja que hagués participat bona part de la societat i s'haguessin vist els inconvenients que aquesta mesura comportava. La Sra. Soler insisteix en què la Mesa s'ha de reunir. És un òrgan participatiu. També expressa el recolzament de la ciutat als farmacèutics. Per a l'equip de govern les polítiques socials són molt importants. El Grup Socialista

recolza totes les polítiques a favor de l'equitat i la igualtat d'oportunitats. L'accés als medicaments és un dret dels ciutadans. Per això s'insta a l'administració que ha de pagar al sector farmacèutic que compleixi amb els seus endarreriments. També ha de prioritzar. No pot fer que un dia pagui a un hospital i l'endemà a una residència; avui a una farmàcia i a l'endemà a un proveïdor socio-sanitari. La Generalitat de Catalunya ha de tenir una estratègia i unes prioritats, per donar compliment als requeriments de l'Estat del benestar. No pot haver-hi aquesta incertesa en el sector públic i en el sector públic, esperant si arriben els diners de la Generalitat.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució.

L'acord Primer és aprovat amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(3 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Els acords Segon i Tercer són aprovats amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(3 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

L'acord Tercer és aprovat per unanimitat.

Epígraf 10) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 11) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 1.102 a 2.027/2013, així com els tramitats electrònicament (164 a 293), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 1.102/2013, de 30 de gener, al 2.027/2013, de 25 de febrer d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 164 al 293). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 12) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 8 i 22 de març d'enguany (sessions números 5 i 6/2013, respectivament).

Epígraf 13) Donar compte de les Declaracions de la Junta de Portaveus, si s'escau.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula el Sr. Rull, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Un cop més volem manifestar la nostra enèrgica condemna a la violència masclista, en totes les seves manifestacions, però molt especialment a aquella que acaba amb la vida de les dones. Fa a penes una setmana teníem la notícia de l'assassinat d'una dona a Reus, presumptament a mans de la seva exparella, la primera víctima mortal de la violència masclista a Catalunya, aquest any 2013, i la vuitena a tot l'Estat espanyol.

» La persistència de la violència masclista, manifestada en la forma més extrema, l'assassinat, ens recorda com és d'important que des de les institucions mantinguem ferm el compromís d'avançar en la coordinació, la prevenció, la detecció, l'atenció i la recuperació de les dones que es troben en una situació de violència masclista. També ens recorda que hem de buscar la complicitat del conjunt de la societat, perquè la violència masclista és una xacra estructural, molt arrelada, que podem eradicar quan tots i totes, des del nostre àmbit d'influència fem que les relacions entre els homes i les dones es construeixin, es basteixin, sobre els valors de la igualtat i el respecte.

» El conjunt de la societat ha de lluitar contra aquesta deplorable injustícia. Perquè volem una societat justa, una societat amb igualtat d'oportunitats per a tothom, i una societat respectuosa, en què l'ésser individual pugui viure en llibertat, sense témer per la seva integritat física, o simplement per la seva vida.

» Per això és important que posem l'accent en la prevenció de la violència masclista i en la protecció d'aquelles dones que, malauradament avui, encara són víctimes d'aquest malson. Protecció que també hem de fer extensiva als infants, testimonis dels maltractaments en el nucli familiar. Perquè ells, també ells, en són víctimes. No hem d'oblidar que durant aquest any 2013 vuit menors han quedat orfes de mare per culpa de la violència masclista.

» A Terrassa sempre hem defensat els valors de la llibertat, de la justícia social, del respecte i de la igualtat d'oportunitats. I des dels partits polítics, juntament amb la societat civil, hem de continuar treballant per eradicar aquesta xacra social, que és causa de maltractaments i, en molts casos, en massa casos, de mort de molts éssers innocents en si d'aquesta nostra societat.»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

Epígraf 14) PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Pérez, qui demana l'obertura de l'expedient per proposar l'atorgament de la Medalla de la Ciutat al Sr. Apolo Giménez. Bàsicament com un exponent, una representació, que concentra en la seva persona moltes altres persones de la ciutat que han treballat per la contribució al moviment associatiu, a la defensa de les llibertats i de la democràcia durant un llarg període del país durant la dictadura. Per la seva contribució també al que ha representat i participat en la coordinació dels moviments veïnals, i la seva contribució, que ha fet

bàsicament en els últims anys, a l'organització de col·lectius i la reivindicació de casals de barri, concretament del Casal de la Gent Gran de La Maurina.

Per part de la Presidència es recull aquest prec i s'anuncia l'inici de l'expedient per a l'atorgament de la Medalla de la Ciutat al Sr. Apolo Giménez.

Tot seguit es procedeix a donar resposta a una pregunta formulada pel Grup municipal de CiU, per tal que siguin contestades oralment en la present sessió plenària. El contingut de l'escrit que conté les preguntes és el següent:

« 1.- Com dóna compliment l'Equip de Govern al Reglament regulador de mesures de seguretat dels parcs infantils? De quina manera?

2.- Tal com estableix l'article 2 del Reglament, els parcs infantils existents en els espais públics de titularitat pública de la ciutat s'adeqüen a allò establert al Reglament? Quins sí i quins no? Si n'hi ha alguns que no, per què no?

3.- I les àrees de sòl lliure de titularitat privada que tenen una servitud d'ús públic de la seva superfície i que complementen els espais lliures o de vialitat del seu entorn? S'adeqüen a allò establert al Reglament? Quins sí i quins no? Si n'hi ha alguns que no, per què no?

4.- Quins són els criteris de l'Equip de Govern per tancar el perímetre d'aquests parcs infantils o àrees de lliure de titularitat privada? Per què uns tenen el perímetre tancat i d'altres no?»

Pren la paraula el Sr. Domínguez qui informa, en relació al primer punt, que el Reglament estableix un període de quatre anys per tal que els parcs infantils s'adaptin a les seves determinacions. Progressivament es van realitzant aquestes adaptacions. Les zones noves ja es dissenyen sota els paràmetres condicions que estan fixades. Pel que fa als punts 2 i 3, el Sr. Domínguez assenjala que les zones de jocs infantils existents en els espais de titularitat pública, així com en els de titularitat privada amb servitud d'ús públic, es van adaptant paulatinament al contingut del Reglament. Per fer-ho, el Reglament estableix un període de quatre anys. Les noves zones, reitera el Sr. Domínguez, tan en un cas com en l'altre, ja es dissenyen d'acord al Reglament. El Sr. Domínguez afegeix que si el Grup de CiU vol més informació al respecte, es podrien traslladar aquestes qüestions a la Comissió Informativa de Planificació Urbanística. En relació al punt número 4, el Sr. Domínguez manifesta que els criteris són els de seguretat dels espais, en relació als elements que puguin presentar més o menys perill, com ara la proximitat de la via pública.

Pren tot seguit la paraula el Sr. Turmo, qui fa una reflexió prèvia, tot demanant al Sr. Alcalde que la traslladi al Sr. Vega. En els debats de les propostes es pot coincidir o no. Cadascú pot ser més o menys vehements en els seus posicionaments. Però el que no es pot fer és mentir. No es pot faltar a la veritat. El Grup municipal del PPC no ha presentat durant aquest mandat cap Proposta de Resolució que no sigui d'àmbit municipal. Per tant, quan el Sr. Vega ha fet una determinada referència en el debat amb el Sr. Rodríguez, ha mentit. El Sr. Turmo afegeix que això no es pot donar en aquest Ple. Intentant recuperar el to municipal del Ple, el Sr. Turmo formula un seguit de precis per a l'elaboració d'una sèrie de plans a nivell de ciutat, necessaris en aquests moments, i prioritari. Alguns ja han estat plantejats pel Grup del PPC mitjançant propostes de resolució. El Sr. Turmo ho vol fer a títol recordatori i anunciant que el Grup del PPC seguirà insistint en aquestes qüestions. El Sr. Turmo demana que s'elabori un pla estratègic de comerç, del qual no disposa la ciutat. Es demanen moltes coses a l'Estat i a la Generalitat de Catalunya, però

l'Ajuntament de Terrassa té capacitat per elaborar i impulsar un pla estratègic de comerç. També reclama un pla de foment de l'emprenedoria, així com un pla de mesures fiscals per afavorir la instal·lació d'activitats econòmiques a la ciutat. El Sr. Turmo considera que el Ple municipal és l'àmbit corresponent per reclamar, i el Sr. Turmo demana que es traslladi a la Junta de Portaveus per tal que sigui articulada una proposta conjunta, els 21 milions d'euros que la Generalitat de Catalunya deu a l'Ajuntament de Terrassa. Aquestes són qüestions que es poden decidir en el Ple, que afecten a Terrassa i que poden ajudar a millorar la situació de la ciutat i resoldre problemàtiques. En un altre ordre de coses, el Sr. Turmo reitera una pregunta feta al mes de desembre: que s'impulsi, d'una vegada, i d'acord amb l'acord que al respecte es va aprovar en aquest Ple, a instàncies d'una proposta del Grup del PPC, el pla de treball contra l'incivisme i el vandalisme, així com la revisió de l'Ordenança de bon govern i convivència ciutadana, que és de l'any 1995. Malauradament, l'incivisme i el vandalisme continuen sent una de les problemàtiques que té la ciutat, amb un cost econòmic important per als ciutadans. Sempre que es tracta aquesta qüestió, el govern intenta restar-li importància. El dia 8 de gener el Grup del PPC va presentar una pregunta, en la qual demanava una sèrie d'informacions sobre la relació de danys i desperfectes causats durant l'any 2012 en elements del mobiliari urbà i de l'espai públic, i la valoració econòmica del seu cost. També es va demanar una relació concreta dels danys i desperfectes causats durant l'any 2012 a l'àmbit del parc de Vallparadís, en elements del mobiliari urbà com de l'espai públic, indicant la seva localització i també el cost de la seva reparació. També es demanava una relació concreta dels danys i desperfectes causats durant l'any 2012 a l'àmbit de la plaça de Catalunya, així com el cost de la seva reparació. Sembla ser que el govern resta importància al que el Grup del PPC pensa que és una problemàtica. La informació que es va facilitar al Grup del PPC va ser molta. El Sr. Turmo en destaca alguns elements, com ara el cost dels contenidors cremats durant l'any 2012, que va ser de 53.283,50 euros; el cost de les papereres per motiu de trencament vandàlic durant el mateix any: 2.051,92 cèntims; el cost d'elements afectats de l'enllumenat públic i la seva reparació: 12.407,16 euros. La despesa derivada del robatori de diversos elements de l'enllumenat públic va pujar a 35.000 euros. Es tracta, afegeix el Sr. Turmo, de quantitats prou importants per evidenciar que hi ha una problemàtica amb el vandalisme i l'incivisme a la ciutat. El que és més sorprenent és que el Ple municipal va aprovar una Proposta de Resolució, impulsada pel Grup del PPC, sobre l'esmentat pla de treball. El Sr. Turmo conclou dient que es mantenen llargs debats sobre qüestions respecte de les quals l'Ajuntament de Terrassa no pot decidir, i no es revisa una ordenança que és de l'any 1995. El Sr. Turmo demana al govern municipal que es posi les piles d'una vegada.

El Sr. Pereira recorda que el Grup del PPC va presentar una Proposta de Resolució, que va ser rebutjada, per a la creació de la figura d'agent cívic voluntari, una figura eminentment preventiva, des de la participació ciutadana. Una participació que el govern pregona però que no permet a la ciutat formar part d'aquest procés. Donat que es continuen produint actes incívics i vandàlics, amb el perjudici, el cost, el malestar i els danys que provoca al municipi i a la població, el Sr. Pereira pregunta quines eines preventives, i no pal·liatives, pretén aplicar i posar en marxa el govern municipal per evitar els actes vandàlics i incívics. El Sr. Pereira posa de manifest que no es posen en marxa les eines i el treball necessaris per eradicar el vandalisme i l'incivisme. Per altra banda, s'opta per les mesures pal·liatives, és a dir netejar o reparar els allò que s'ha fet malbé, amb el cost corresponent per a les arques municipals.

El Sr. Perarnau recorda que al mes de desembre passat va fer una pregunta al Ple al voltant sobre els problemes de convivència, incivisme i sorolls que hi ha a la plaça del Cellar, al carrer Colom. La Sra. Labòria va contestar reconeixent els problemes d'incivisme. També va informar que s'havien començat a fer actuacions de neteja i altres intervencions, i que fins i tot havia intervingut la Síndica de Greuges. La Sra. Labòria es va comprometre a informar sobre

aquestes actuacions en relació a la plaça del Cellar. El Sr. Perarnau vol tornar a plantejar aquests problemes a la plaça, ja que lluny de solucionar-se els problemes sembla que encara s'han agreujat més. El Sr. Perarnau pregunta quines mesures s'han pres per solucionar o intervenir en el problema. En segon lloc, com avalua l'equip de govern i com defineix el problema que succeeix en aquesta plaça, encara en l'actualitat. També pregunta quines mesures farà l'Ajuntament a partir d'ara per solucionar el problema. En un altre ordre de coses, el Sr. Perarnau es refereix a les fonts ornamentals. Es van tancar diverses d'aquestes fonts per problemes econòmics per al seu manteniment. Es va decidir quines s'havien de mantenir i quines són, quines havien de continuar en funcionament o no, en funció del diàleg amb els veïns. El Sr. Perarnau pregunta, en relació especialment a la font de la plaça de Catalunya, si es té previst algun mecanisme per evitar-ne el seu deteriorament. Aquestes fonts estan sotmeses, amb el temps, a diferents actes incívics. El Sr. Perarnau pregunta si està previst algun mecanisme per evitar que hi entrin les persones dins de les fonts, atès que hi ha elements de perill objectius, especialment per als nens, com ara els brolladors. El Sr. Perarnau vol conèixer quin és el pla respecte les fonts ornamentals, quins són els mecanismes de manteniment de les mateixes, i si es manté el funcionament d'algunes d'elles quins elements de protecció s'hi han de prendre.

El Sr. Bigordà es refereix a l'estat de brutícia en què es troben molts dels vehicles de la flota d'Eco-Equip. No perquè es tracti de vehicles destinats a la recollida de residus han d'estar bruts. N'hi ha molts que tenen una veritable crosta de brutícia, degut al temps que fa que no es netegen. El Sr. Bigordà demana que es creïn els protocols necessaris, o que se segueixin els que ja hi ha, per tal que aquesta situació de deixadesa desaparegui.

La Sra. Salvador manifesta que recentment ha estat coneixedora que l'Ajuntament de Terrassa havia rebut el Premi internacional de Dubai de bones pràctiques per millorar les condicions de vida, amb motiu del Pla de Barri del Districte II. La Sra. Salvador valora com una bona notícia que l'Ajuntament rebi premis, perquè és un reconeixement a la feina ben feta. Però tenint en compte que la valoració del veïnat, quan va finalitzar el Pla de Barris, va ser d'un aprovat just, i que el Grup de CiU havia estat bel·ligerant amb alguns programes que considera que no estaven funcionant adequadament, va voler revisar la documentació que s'havia presentat per accedir a aquest premi. Malauradament, el Grup de CiU ha comprovat que alguns dels aspectes que aquest Grup deia que no funcionaven finalment el govern els ha reconegut. Es reconeix, dins dels indicadors d'avaluació, que aplicats al conjunt dels programes donava un resultat global de millora, malgrat que en alguns programes no es van assolir els objectius previstos. La Sra. Salvador pregunta quins són aquests programes, com es pensen resoldre i a quin cost. També s'afirma que no hi ha hagut avenços importants en matèria d'interculturalitat, i que les diferents comunitats continuen mantenint índex de segregació. La Sra. Salvador pregunta a què es fa referència amb aquest concepte, com es pensa resoldre i a quin cost. La Sra. Salvador recorda que el cost del Pla va ser de divuit milions d'euros, i quatre milions més el Pla de continuïtat. Atès que les mancances assenyalades es refereixen al present, la situació és preocupant.

La Sra. Playà es refereix a l'existència d'una illeta pintada al terra, al final de l'avinguda de Barcelona, en el sentit de baixada de vehicles, enfront d'una zona amb una parada d'autobús. Quan l'autobús s'atura, els cotxes no poden continuar la seva marxa si no trepitgen l'illeta, amb risc de ser multats. La Sra. Playà demana que s'estudiï aquesta zona i es busqui una solució per evitar que els conductors es vegin obligats a cometre infraccions viàries no volgudes.

El Sr. Oriach recorda que al principi de l'actual mandat es va aprovar el nou Pla estratègic de joventut la ciutat. Des d'aleshores les circumstàncies han canviat molt, sobretot en relació a la fase d'estudi, l'any 2010. L'abast de la crisi ha estat molt superior al que es preveure

aleshores. El col·lectiu de joves de la ciutat i del país és un dels que més pateixen les conseqüències de la crisi. El Sr. Oriach pregunta quina és la previsió de seguiment del pla que s'està fent amb el Consell de Joves de la ciutat, que ja no és el Consell Municipal de Joves d'aleshores. El Sr. Oriach pregunta també en quin moment i amb quins paràmetres es vol fer la revisió i, si cal, adaptació del mateix.

El Sr. Rull fa referència al servei d'arrossegament de vehicles, a la grua municipal. El Sr. Rull pregunta quin és el criteri que s'utilitza, des del punt de vista de la tipologia de les infraccions que provoquen l'actuació de la grua. Si hi ha un criteri previsible sobre quines són les situacions o infraccions que es prioritzen respecte a d'altres per a la intervenció de la grua. En segon lloc, quins són els criteris que s'utilitzen a nivell territorial. Si la grua actua de manera homogènia en el conjunt de barris de la ciutat i, si no és així, en base a quins paràmetres s'actua de manera preferent a determinats barris en detriment d'altres.

Pren la paraula a continuació el Sr. Vega qui, en referència a la intervenció del Sr. Turmo, manifesta que si s'ha equivocat li demana disculpes, però si no espera que el Portaveu del Grup del PPC retiri les seves paraules, unes paraules que en contra de la seva manera habitual de fer han estat força imprudents. Acusar de mentir és quelcom molt fort. El Sr. Vega demana al Sr. Turmo que mesuri les seves paraules i que sigui més seriós. El Sr. Vega ha dit que en el seu moment el Grup del PPC, del qual formava part el Sr. Turmo, a més del Sr. Ballbé i el Sr. Sánchez, durant el passat mandat, va presentar alguna Proposta de Resolució de naturalesa supramunicipal. El Sr. Vega considera que si el Sr. Turmo volia introduir alguna correcció, o alguna precisió, al respecte, hi ha maneres diferents de dir-ho. Per altra banda, i en relació a la reclamació del deute de la Generalitat de Catalunya amb l'Ajuntament de Terrassa, el Sr. Vega informa que el govern fa un pla des de les diferents àrees, reclamant aquest deute. També es fa en conjunt. El Sr. Alcalde, en les seves entrevistes amb els diferents Consellers i amb el propi President, ha reclamat el pagament del deute en les condicions que van ser aprovades pel Ple en una Proposta de Resolució.

El Sr. Aguado es refereix a la línia d'actuació del Grup del PPC en quant a allò que és o no de naturalesa municipal. El Grup del PPC ha aprofitat l'apartat de Precs i preguntes per buidar la motxilla, tot plantejant un seguit de qüestions i de plans. El Sr. Aguado recomana al Grup del PPC que llegeixin el Pla de Mandat del govern municipal. També en relació al caràcter municipal o no de les propostes, segons el criteri del Grup del PPC, el Sr. Turmo ha preguntat si la Proposta defensada per la Sra. Soler, respecte a l'impagament de la despesa farmacèutica, només ha estat presentada en aquest Ajuntament o també a d'altres. El Sr. Aguado pregunta si el Grup del PPC vol fer creure que les seves propostes en relació a la llengua o a la policia, surten de la seva seu de La Rambla. El Sr. Aguado demana una mica de rigor i de serietat.

La Sra. Melgares es refereix a la proposta d'impuls d'un pla de treball pel civisme, tot informant que s'està a punt de convocar als Grups municipals per fer un pla de civisme abans de l'estiu. Respecte a la intervenció del Sr. Pereira, la Sra. Melgares recorda que la proposta sobre l'agent cívic no va ser aprovada pel govern municipal, perquè no hi ha cap figura que pugui reemplaçar la policia en aquesta tasca.

La Sra. Labòria es refereix en primer lloc a la situació de la plaça del Cellar. És veritat que des de la pregunta que va fer el Sr. Perarnau en aquest Ple, es va incrementar molt la vigilància. La Sra. Labòria recorda que es tracta d'una plaça d'unes característiques molt especials, molt oberta, molt gran i amb molta utilització. S'ha incrementat molt la neteja intensiva, fent servir la màquina baldejadora intensament. També hi ha hagut un control intensiu a les terrasses, fent-les complir l'horari estricte d'obertura. Hi ha queixes reiterades dels propietaris dels locals en el sentit

de què l'Ajuntament és molt estricte en aquest sentit. La Sra. Labòria considera que la situació està força controlada. Tot i això, donat que es tracta d'un espai molt utilitzat, si cal s'anirà mantenint i incrementant la vigilància. Respecte a la intervenció de la Sra. Salvador, la Sra. Labòria manifesta que la informació que s'ha fet arribar per optar al premi internacional és la mateixa que es va aprovar en l'informe d'avaluació del Pla de Barris. Se'ls va facilitar, des d'aquell moment, tota la informació referida a cada programa. Si el Grup de CiU necessita algun aclariment, la Sra. Labòria s'ofereix a tornar-ho a explicar, tot i que disposa de tota la informació des de l'aprovació de l'informe. Respecte a la intervenció del Sr. Rull sobre els criteris d'intervenció de la grua, la Sra. Labòria assenyala que no es pot donar cobertura a totes les infraccions que es produeixen. Es dóna prioritat, bàsicament, a aquelles situacions en què els vehicles obstaculitzen la via pública, els passos de vianants o les entrades als guals. No hi ha un criteri territorial. Només faltaria. S'actua en funció de les infraccions i de les peticions dels ciutadans, que també demanen l'actuació de la grua, per exemple quan hi ha un vehicle mal estacionat davant el seu gual. És cert que hi ha dos barris, el Centre i Ca n'Aurell, que per les seves característiques reben més peticions dels ciutadans per tal que la grua actuï, potser perquè hi ha més afluència de vehicles i conductors que cometen algunes de les infraccions abans esmentades. Respecte a la intervenció de la Sra. Playà, la Sra. Labòria anuncia que es revisarà l'illeta que ha comentat. Si és possible millorar-la, es farà.

El Sr. Domínguez manifesta, en relació a la intervenció del Sr. Perarnau, que se li donarà resposta en la Comissió Informativa. Pel que fa a la intervenció del Sr. Bigordà, el Sr. Domínguez lamenta que tingui aquesta opinió en relació a la flota d'Eco-Equip. Els vehicles es netegen amb aigua a pressió en les instal·lacions de l'empresa, amb una periodicitat d'entre vuit i deu dies.

El Sr. Salvadó informa que el Pla Local de Joventut preveia tot un sistema d'indicadors d'avaluació. Aquests indicadors ja estan completats i plasmats en un primer esborrany d'informe. Aquest informe ja ha estat remès al Consell de Joves, o està en procés de remissió imminent, per a la seva anàlisi i debat. Un cop hagi estat analitzat pel Consell de Joves, caldrà pactar entre la Regidoria i el Consell un espai o un format per fer-ne una valoració conjunta.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan passen cinc minuts de tres quarts de set de la tarda del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.